

SAMOLOTY I CZOLGI
BRYTYJSKIE zaatakowały kilka miast Jemenu, zrzucając znaczną ilość bomb, pocisków kruszących i zapalających.

JESZCZE 7 TYS. DOMÓW w Budapeszcie pozostaje do odbudowania. Pracuje nad tym 12 tys. robotników.

CO NAJMNIEJ 15 TYS. TON ZBOŻA siewnego potrzebują Węgry — jak po daje raport przedstawiciela Komisji ONZ.

DZIESIĘĆ SAMOCHODÓW i dwa motocykle skradła w lipcu ub. r. szajka „zmotoryzowanych” złodziei, która stanęła wczoraj przed warszawskim sądem.

WSPANIAŁE REPRODUKUCJE DZIEŁ SZTUKI belgijskiej, głównie ze zbiorów fotografii Muzeum Cinquantenaire w Brukseli otrzymał w darze od królowej Elżbiety belgijskiej Uniwersytet Jagielloński.

„...dokonałem maksimum wysiłku, żeby uczynić dla was wszystko, co jest w mojej mocy.” — Mówił do „pometowców” min. Spychalski.

Wczorajsze gościnne występy

O. Lepieszyńskiej, W. Preobrażeńskiego i Lucienne Boyer

Poszedłem jako zwykły widz. Wyszłem tak zachwycony, że mimo późnego wieczoru nie zasnąłbym, gdybym nie podzielił się z Wami garścią wrażeń. Nie oczekujcie fachowej oceny: na muzyce i balecie nie znam się, choć je lubię. Ale to, czego doznałem wczoraj na wieczorze baletowym z udziałem solistów Moskiewskiego Teatru Wielkiego, Olgi Lepieszyńskiej i Włodzimierza Preobrażeńskiego — wielkich mistrzów tańca, można tylko nazwać wieczorem zapominania, w którym nad widownią Auli UAM zapanowała Sztuka. Wiedziałem, dotychczas (jestem tylko profanem), że ta nieś kłasyk może budzić uczucie piękna; dowiedziałem się wczoraj, że potrafi też wywoływać szal entuzjazmu wśród widzów. Ręce bolą od oklasków.

Nie wiem, czym się bardziej zachwycać, czy urzekającą siłą „Wiosennych wód” Rachmańinowa, czy kokieterią „Walca” J. Straussa, czy też wstrząsającym realizmem odwołania „Ślepej dziewczyny” Posa-Heifetza... Szkoda tylko, że ten wieczór już się nie powtórzy. Szkoda też, że publiczność dalszych rzędów parteru musiała wstać, nie chcąc uronić ani jednego gestu tancerzy (bo Auli nie bardzo nadaje się na tego rodzaju widowiska). Szkoda. Ale nawet ci, którzy całemu występowi przyglądali się stojąc, na pewno tego nie żałują.

Urzekła też mnie piękna muzyka, ale... to już sprawa naszego recenzenta. M. F.

(Inf. wł.)

Wczorajszy występ świetnej pieśniarki francuskiej p. Lucienne Boyer poruszył publiczność poznańską, która zrazu dość chłodno przyjęła jedną z ulubień Paryża. Po półgodzinie wszyscy musieli się poddać urokowi jej interpretacji wokalne, a przede wszystkim... aktorstwa. Tak było rzeczywiście! Pani Boyer gra — śpiewając, śpiewa — grając, a że mimika

Rok XIII Wydanie A

Poznań, wtorek 8 I 1957

Nr 6 [4026]

„Witaj, drogi Marianie!”

Kandydat Poznania — gen. Marian Spychalski wśród „cegielszczaków” i „pometowców”

Entuzjastyczne powitanie ministra Spychalskiego w zakładzie W-3

(Obsł. wł.)

Jak już podawała wczorajsza prasa popołudniowa — w niedzielę przybył do Poznania kandydat na posła do Sejmu PRL z terenu naszego miasta, minister obrony narodowej — gen. Marian Spychalski.

Dowiadujemy się ze źródeł... nieoficjalnych (min. Spychalski niezwykle rzadko informuje prasę), że gość Poznania natychmiast po przybyciu do naszego miasta odwiedził jednostkę wojskową. W toku swoich odwiedzin u żołnierzy — min. Spychalski zaglądał do kwater i wojskowych kuchni. Wieczór przedwczorajszego dnia spędził on na przedstawieniu w Operze.

Dowiedzieliśmy się jeszcze, że w poniedziałek w godzinach porannych min. Spychalski złożył wizytę w pracowni urbanistycznej Prezydium MRN. Przybył on tam wraz ze swoim dawnym towarzyszem pracy inż. Płoniczakiem oraz przewodn. Prezydium MRN Frackowiakiem. Jak wiadomo, kandydat nasz jest z wykształcenia architektem. Zapewne dlatego z dużym zainteresowaniem zwiędził on wiele dzielnic Poznania m. in. osiedle na Dębca, przy ul. Chociszewskiego oraz na Winogradach. W poniedziałek min. Spychalski oglądał również najbardziej interesujące zabytki architektoniczne Poznania, jak również Katedrę i inne kościoły miasta.

„Gdy go zobaczyłem — zabiło mi serce”...

O godz. 10.30 w poniedziałek gen. Spychalski złożył nieoczekiwaną wizytę robotnikom Zakładów Cegielskiego. Przybył on najpierw do Zakładu W-3, gdzie spotkał się z niezwykle entuzjastycznym powitaniem.

Min. Spychalski nie zamierzał dłużej zatrzymywać się w HCP, lecz tylko przejść Zakłady, by poznać je przed dzisiejszym dłuższym spotkaniem z robotnikami. Tym razem ministrowi towarzyszyło więcej ludzi. Szedł on w jak gdyby „przymusowej” asyście licznych przedstawicieli prasy, którzy „wtargnęli” do fabryki bez przepustki.

Już od pierwszych chwil pojawienia się gen. Spychalskiego w HCP byliśmy świadkami niezwykle podniecenia, jakie ogarnęło robotników. Wszyscy odchodzili na chwilę od swych warsztatów i maszyn, by... chwycić ministra w objęcia i długo podrzucić w górę. W wysokich halach fabryki unosiły się w górę okrzyki! „Niech żyje nasz Marian!”, „Pozdrów Gomułkę!”, „Sto lat!”

Słyszeliśmy, jak jeden z robotników wykrzyknął —

Marian Spychalski na spotkaniu w NOT

Dzisiaj w godzinach wieczornych w lokalu NOT przy ul. A. Lampego 21 odbędzie się spotkanie ministra obrony narodowej — gen. Mariana Spychalskiego z kierownictwem NOT i stowarzyszeń naukowo-technicznych.

Jutro o godz. 17 w auli UAM nastąpi spotkanie ministra oświaty Bienkowskiego z wyborcami okręgu poznańskiego.

„Gdy go zobaczyłem — zabiło mi serce”.

Kandydat na posła gen. Spychalski żywo interesował się pracą robotników. Podchodził do maszyn, wymieniał zdania z robotnikami, wszedł do jednego ze słynnych wagonów kolejowych HCP. Cały czas był on otoczony kołem cegielszczaków, którzy wyciągali do niego ręce, uśmiechali się, wykrzykiwali życzenia zdrowia i pomysłowości. Co kilka kroków minister musiał przystawać, bo oto podchodzili do niego liczni robotnicy, pragnący zamienić z nim kilka słów. Przemawiał do niego m. in. robotnik Stefan Sobczak i Bogdan Marianowski z W-4. Oni to właśnie prosili min. Spychalskiego, by jak najserdeczniej pozdrawił Władysława Gomułkę.

— Chcemy, by Gomułka wierzył nam — mówili oni — powiedzcie towarzyszowi Gomułce, że może na nas liczyć!

Wzruszający był moment, gdy gen. Spychalski opuścił zakład W-4. Zatrzymała go u wyjścia rewidentka Marta Adamska i zarzucając ręce na szyję powiedziała do

(Ciąg dalszy na str. 2)

„Podchodził do maszyn, wymieniał zdania z robotnikami...”

W interesie pokoju i bezpieczeństwa narodów

Wspólne oświadczenie delegacji rządowych ZSRR i NRD

MOSKWA (PAP)

Dnia 7 bm. podpisane zostało w Moskwie w Wielkim Pałacu Kremlovskim wspólne oświadczenie delegacji rządowych ZSRR i NRD.

Oświadczenie podpisali przewodniczący Rady Ministrów ZSRR Bulganin i premier NRD Grotewohl.

Po omówieniu sytuacji międzynarodowej, w oświadczeniu czytamy m. in., że rządy ZSRR i NRD wyrażają gotowość współdziałania w celu wszechstronnego rozszerzenia rzeczowej współpracy z krajami Bliskiego i Środkowego Wschodu, które prowadzą słuszną walkę o wolność i niezależność. Wychodzą one przy tym z założenia, że współpraca taka powinna być urzeczywistniana na zasadach całkowitej równości stron i wzajemnych korzyści, bez jakichkolwiek warunków uszczuplających suwerenność tego lub innego kraju.

Wprawdzie agresja imperialistyczna przeciwko narodowi egipskiemu poniosła klęskę, nie można jednak uważać, iż ostatecznie usunięte zostało niebezpieczeństwo wojny. Oba rządy popierają zarówno żądanie Republiki Egipskiej uk-

rania winnych agresji i przemocy, jak również uzasadnione roszczenia narodu egipskiego w sprawie pokrycia szkód wyrządzonych przez państwa, które rozpętały wojnę przeciwko Egiptowi.

Wydarzenia na Węgrzech były na szeroką skalę zakrojonym przez reakcję planem zlikwidowania władzy ludowej i przywrócenia państwa reżimu „horthystowsko-faszyzowskiego”. Chodziło nie tylko o losy władzy ludowej na Węgrzech i osiągnięcie ustroju ludowo-demokratycznego, lecz także o losy pokoju w Europie. Zdławienie kontrrewolucji przez zdrowe demokratyczne siły Węgier przy pomocy wojsk radzieckich, udzielonej na prośbę węgierskiego rewolucyjnego rządu robotniczo-chłopskiego, odpowiadało interesom węgierskich mas pracujących i interesom wszystkich milujących pokój narodów Europy, ponieważ położyło kres białemu terrorowi i zapobiegło niebezpieczeństwu utworzenia bazy wypadowej dla agresji w Europie.

Strony dokonały wymiany poglądów na kwestie rozbrojenia, której rozwiązanie miało by szczególnie doniosłe znaczenie dla utrzymania i zapewnienia pokoju na całym świecie. Stwierdzono z ubolewaniem, że konkretne propozycje zawarte w oświadczeniu ZSRR w sprawie rozbrojenia i złagodzenia napięcia międzynarodowego z 17 listopada 1956 r. nie spotkały się na razie z należytym poparciem ze strony państw zachodnich, aczkolwiek propozycje te stanowią dobrą bazę dla rokowań. Należy to tym bardziej podkreślić, że pod wieloma względami propozycje te opracowane zostały z uwzględnieniem propozycji mocarstw zachodnich.

Ze swej strony rząd Związku Radzieckiego i rząd Niemieckiej Republiki Demokratycznej podjęły konkretne kroki w dziedzinie rozbrojenia.

Rządy ZSRR i NRD doszły do zgodnego poglądu, że utworzenie systemu bezpieczeństwa zbiorowego w Europie, który obejmowałby oba państwa niemieckie do chwili ich zjednoczenia na zasadach pokojowych i demokratycznych, odpowiada żywotnym interesom wszystkich narodów europejskich.

Utworzenie ogólnoeuropejskiej organizacji do spraw po-

(Ciąg dalszy na str. 2)

Technicy naprzód!

Czytelnik nasz znajdzie dziś wewnątrz numeru postulaty i propozycje zgłaszane przez wielkopolskie środowisko inżynierów i techników w sprawie naprawy gospodarki.

Doprawdy, aż wierzyc się nie chce, że te bite cztery kolumny druku to jedynie szczupły kondensat ogromnego materiału, jaki przygotowali wielkopolscy technicy z okazji zbliżającego się ogólnopolskiego kongresu polskiego świata technicznego.

Piszemy „z okazji”, a przecież to nieprawda. Nie chodzi bowiem bynajmniej o jeszcze jedno „okazyjne” wystąpienie, które po przeminięciu odpowiedniej uroczystej chwili schowane zostanie wraz z innymi szacownymi szpargałami w czełuchach archiwum.

Nie, chodzi tym razem o wypracowanie pozytywnego programu naprawy naszej gospodarki prowadzonej w niekiedy rzych dziedzinach na manowce. Kto zaś jest bardziej potencjonalnie do takiego zadania upoważniony — poza ekonomistami — jak nie technicy?

Przeżyliśmy lata, w których kultura niekompetencji, pogarda dla wiedzy, doświadczenia fachowego, twórczej myśli, zdolności i talentu szerzyły się namiętnie. Te szkodliwe zjawiska nie ominęły środowiska technicznego, nawet dotknęły je może szczególnie boleśnie.

Ale rozpamiętywanie tych lat i ich analize zostawmy już raczej historykom. Sami zaś odpowiadamy sobie ra-

czej na pytanie co i jak robić dalej.

Co — to najogólniej biorąc wiemy. Likwidować do końca wysysk człowieka, budować podstawy dobrobytu ludzi pracy, a więc to, co nazywamy socjalizmem.

Trudniej jest z odpowiedzią na pytanie: jak?

I dlatego wysiłek wielkopolskich techników, ich próbe skonkretyzowania pozytywnego programu naprawy uważamy za bardzo cenną.

Nie sądzimy, aby inżynierowie i technicy poznańscy mieli ambicje kapłanów podających gotowe prawdy do uwierzenia i przyjęcia za nieomyłne.

Przeciwnie — uważamy, że jutrzejsza dyskusja na Wojewódzkiej Konferencji Przedkongresowej Inżynierów i Techników woj. poznańskiego przyniesie rozwinięcie i lepsze jeszcze sformułowanie wielu postulatów, jak i nowe zupełnie myśli.

W każdym bądź razie fakt, że możemy dziś opublikować tzw. obszerny program poznańskiego środowiska technicznego — napawa otuchą. Stanowi bowiem dowód, że ludzie techniki znaleźli swoje miejsce, zrozumieli swoją rolę i znaczenie w procesie naprawy i wyciąganiu z tego najbardziej realne wnioski.

Nie pozostaje nic innego jak życzyć na tej drodze jak największych sukcesów. Nam wszystkim. Inżynierom, technikom i każdemu człowiekowi pracy.

A więc naprzód technicy!

W Budapeszcie zapewniono:

Kraje socjalistyczne przyjdą Węgrom z bratnią pomocą

MOSKWA (PAP)

Prasa radziecka ogłosiła tekst komunikatu o spotkaniu w Budapeszcie przedstawicieli partii komunistycznych i robotniczych oraz rządów: Bułgarii, Węgier, Rumunii, Związku Radzieckiego i Czechosłowacji.

„Na zaproszenie węgierskiego rewolucyjnego rządu robotniczego - chłopskiego i kierownictwa Węgierskiej Socjalistycznej Partii Robotniczej - głosi komunikat - do Budapesztu przybyli 1 stycznia przedstawiciele Bułgarskiej Partii Komunistycznej i rządu Ludowej Republiki Bułgarii: tow. Ziwkow i Damjanow, Rumuńskiej Partii Robotniczej i rządu Rumuńskiej Republiki Ludowej: tow. Gheorghiu-Dej, Moghioros i Borila, Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego i rządu radzieckiego: tow. Chruszczow i Malenkow, Komunistycznej Partii Czechosłowacji i rządu Republiki Czechosłowackiej - tow. Nowotny i Siroky.

Podczas spotkań dokonano przyjacielskiej wymiany poglądów na szereg problemów politycznych, gospodarczych i partyjnych, interesujących wszystkich uczestników, jak również na szereg aktualnych problemów sytuacji międzynarodowej.

Uczestnicy spotkań poinformowali siebie nawzajem o sytuacji w swych krajach i partiach.

Stwierdzono z zadowoleniem, że Bułgaria, Rumunia, Związek Radziecki, Czechosłowacja, podobnie jak i wszystkie kraje socjalistyczne osiągnęły nowe poważne sukcesy na drodze do budowy socjalizmu i komunizmu. Gospodarka narodowa Węgier pomyślnie rozwijała się krocząc drogą socjalistyczną. Rozwój ten został jednak zakłócony wystąpieniem sił kontrrewolucyjnych. W chwili obecnej, po zdławieniu kontrrewolucji, socjalistyczna gospodarka Węgier zdecydowanie, w coraz szybszym tempie, kroczy drogą rozwoju. W roku ubiegłym w krajach obozu socjalistycznego pomyślnie wykonano plany gospodarcze, uczyniono krok naprzód w dziedzinie podniesienia stopy życiowej ludności, osiągnięto postęp w rozwoju kultury, nauki i techniki.

Wszystkie uczestnicy spotkania deszli jednomyślnie do wniosku, że dzięki wysiłkom mas pracujących Węgier, pod kierownictwem węgierskiego rewolucyjnego rządu robotniczo-chłopskiego pokrzyżowano przy pomocy wojsk radzieckich próby zlikwidowania ustroju demokracji ludo-

wej i zdobyczy socjalistycznych narodu węgierskiego.

Usunięto groźbę wprowadzenia dyktatury faszystowskiej na Węgrzech, pokrzyżowano plany kontrrewolucji wewnętrznej i agresywnych kół imperialistycznych, które usiłowały przekształcić Węgry w niebezpieczne ognisko nowej wojny w Europie. Zdecydowanie udaremniono próby kół imperialistycznych, by podważyć jedność obozu socjalistycznego.

Przedstawiciele Bułgarii, Rumunii, ZSRR i Czechosłowacji zapewnili towarzyszy węgierskich, iż narody ich krajów udzielą wszechstronnej pomocy i okażą poparcie węgierskiemu rewolucyjnemu rządowi robotniczo-chłopskiemu i Węgierskiej Socjalistycznej Partii Robotniczej w dziele umocnienia państwa ludowo-demokratycznego, w zapewnieniu jego niezawisłości i bezpieczeństwa przed zakusami ze strony agresywnych sił imperialistycznych.

Uczestnicy spotkania dokonali wymiany poglądów na deklarację Związku Radzieckiego z 30 października 1956 r. i zgodnie wyrazili przekonanie, że deklaracja rządu radzieckiego całkowicie odpowiada interesom umocnienia przyjaznych stosunków między krajami socjalistycznymi w oparciu o przestrzeganie leninowskich zasad równości i poszanowania interesów wszystkich narodów, nie ingerencji wzajemnej w sprawy wewnętrzne oraz zasad proletariackiego internacjonalizmu.

W wyniku wymiany poglądów na aktualne zagadnienia w sytuacji międzynarodowej, uczestnicy spotkania stwierdzili, że ostatnio nastąpiło wyraźne zaostrzenie w sytuacji międzynarodowej, wywołane działalnością agresywnych kół państw zachodnich, usiłujących wskrzesić „zimną wojnę”. Świadczy o tym, zarówno angielsko - francusko - izraelska agresja przeciwko Egiptowi, jak i działalność kół imperialistycznych na Węgrzech.

Zaostrzenie napięcia międzynarodowego następuje także wskutek działalności Stanów Zjednoczonych, które podejmują nowe, na szeroką skalę zakrojone akcje w celu ujarznienia krajów Bliskiego i Środkowego Wschodu. Wyrazem tych kolonialnych dążeń USA jest tzw. „doktryna Eisenhowera - Dullesa”. Częścią składową tej „doktryny” są specjalne pełnomocnictwa dla prezydenta USA, upoważniające go do użycia według swego uznania amerykańskich sił zbrojnych na Bliskim i Środkowym Wschodzie.

Cała odpowiedzialność za zaostrzenie sytuacji na Bliskim i Środkowym Wschodzie ze wszystkimi wynikającymi stąd konsekwencjami spada w takim razie na Stany Zjednoczone. Interesy narodów Bliskiego i Środkowego Wschodu i interesy zachowania spokoju i pokoju w tej strefie wymagają, aby wszystkie państwa przyczyniły się do zlikwidowania skutków agresji przeciwko Egiptowi, niedopuszczenia do jakichkolwiek ingerencji z zewnątrz w sprawy państw Bliskiego i Środkowego Wschodu, do uszczuplenia ich suwerenności i niezawisłości.

Kanał Sueski zamknięty dla statków angielskich i francuskich

KAIR (PAP)

Prezydent Nasser potwierdził, że Egipt „nie pozwoli statkom brytyjskim i francuskim na przepływanie przez Kanał Sueski, dopóki Izrael nie wycofa się z rejonu Gazy i dopóki rejon ten nie powróci do Egiptu” - podała w niedzielę rozgłośnia kairska. Nasser dodał, że statki, korzystające z Kanału Sueskiego, będą musiały przekazywać opłaty za przejazd bezpośrednio Egiptowi.

Państwa socjalistyczne, broniąc stale sprawy pokoju między narodami, podejmują wszelkie wysiłki, aby nie dopuścić do powrotu do „zimnej wojny”.

Interesom bezpieczeństwa wszystkich narodów Europy, jak również narodów całego świata odpowiadałoby utworzenie systemu bezpieczeństwa zbiorowego w Europie.

Uczestnicy spotkania wyrazili niezłomne przekonanie, że wszystkie państwa socjalistyczne jeszcze bardziej się zespolą, że będą bronić swej niezłomnej jedności oraz przeciwstawiać się wszelkim próbom zmierzającym do zachwiania i osłabienia obozu socjalistycznego.

Program demokratyzacji Węgier ogłosił rząd Kádara

BUDAPESZT (PAP)

W dniu 6 bm. rozgłośnia budapeszteńska ogłosiła program rządu premiera Kádara. Na wstępie rząd stwierdza, że Węgry, państwo robotników i chłopów, państwo dyktatury proletariatu, zapewnia demokrację i wolność wszystkim robotnikom, chłopom pracującym i inteligencji wierniej narodowi, wszystkim obywatelom szanującym prawo. Jednakże kontrrewolucjonisci, agenci imperializmu elementy występujące przeciwko porządkowi i podstawowym instytucjom Węgierskiej Republiki Ludowej, podburzające przeciwko niej, nie mogą liczyć na wolność, nawet jeśli przysłaniają swe kontrrewolucyjne zamiary frazesami demokratycznymi.

Główne punkty tego programu są następujące:

dalsza demokratyzacja administracji państwowej; ochrona zdobyczy i instytucji demokracji ludowej;

większa autonomia dla administracji prowincjonalnej; demokratyzacja prowadzona będzie zgodnie z tradycjami węgierskimi i warunkami kraju;

aparatus państwowy zostanie uproszczony, a biurokracja zlikwidowana;

rząd oprze się w swej pracy na robotnikach, chłopach i postępowej inteligencji;

zagwarantowanie dyscypliny ludowo-demokratycznej;

umocnienie praworządności;

aktywne uczestnictwo w rządzeniu ruchu młodzieżowego i różnych organizacji frontu ludowego pod kierownictwem partii robotniczej.

Oświadczenie rządu stwierdza, że straty poniesione wskutek ostatnich wydarzeń wynoszą 1-1,5 miliarda forintów. Wartość budynków zniszczonych sięga 1 miliarda forintów. Strajk wyrządził także poważne szkody. Rząd jest jednak przekonany, że wszystkie trudności zostaną przezwyciężone. Węgry potrzebują pomocy od innych państw. Rząd węgierski gotów jest zaciągnąć pożyczki także od zachodnich państw kapitalistycznych, jeśli to nie będzie związane z żadnymi warunkami politycznymi.

Oświadczenie zaznacza dalej, że warunki ekonomiczne Węgier są obecnie lepsze niż były w 1945 roku, ponieważ Węgry mają teraz potężnych i bezinteresownych przyjaciół gotowych udzielić im pomocy.

Jeśli chodzi o zadania w dziedzinie gospodarczej program wysuwa na czoło następujące sprawy:

wzrost wydobycia węgla. Bez zwiększenia produkcji przemysłu węglowego większość zakładów przemysłowych będzie nieczynnych;

jak najciślej oszczędność;

zapobieżenie inflacji.

W celu uniknięcia inflacji program zaleca redukcję aparatu państwowego i przestrzeganie zasad oszczędności w administracji państwowej.

Jeśli chodzi o bezrobocie, to dużo do zrobienia ma inicjaty-

Z wielkopolskich lasów zagranicę

POZNAN (PAP)

Centrala „Las” w Poznaniu przygotowała na wysyłkę do Francji i NRF transport 20 ton dzików, saren i jeleni, zamówionych w Polsce przez firmy handlowe tych krajów. Zwierzyna - już zamrożona, przesyłana będzie w wagonach chłodniach. Na wysyłkę do Anglii przygotowano pierwszy transport 4 ton suszonych grzybów - borowików.

Bazie zakwitły

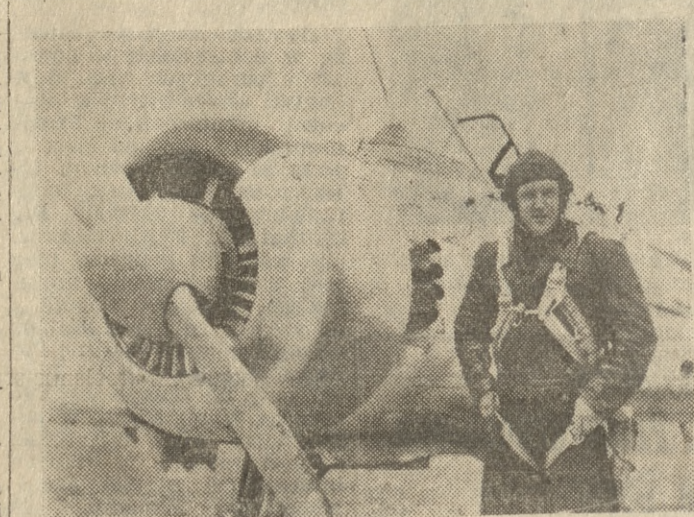
SZCZECIN (PAP)

Mimo, że w kalendarzu pełnia zimy, w Szczecinie wystarczyło kilka cieplejszych dni, aby pojawiły się pierwsze zwistuny wiosny - srebrzyste bazie. Tak więc co najmniej o półtora miesiąca wcześniej niż w roku ubiegłym pojawiły się te przyjemne puszyste kotki na gałęziach wierzby.

wa prywatna. Oświadczenie wyraża nadzieję, iż bezrobocie zniknie automatycznie z chwilą powrotu produkcji do normalnego stanu.

W dziedzinie przemysłu produkcja musi być zorganizowana z uwzględnieniem potrzeb kraju.

Po przezwyciężeniu obecnych trudności, opracowany zostanie 3-letni plan gospodarczy.

Wspólne oświadczenie

(Ciąg dalszy ze str. 1)

kojowego wykorzystania energii atomowej, co obie strony gorąco popierają, stanowiliby poważny krok na drodze do zbliżenia i umocnienia zaufania między państwami oraz odpowiadałoby ich wysiłkom w dziedzinie zapewnienia pokoju w Europie. Ponadto organizacja taka ułatwiłaby rozwiązanie sprawy całkowitego zakazu i likwidacji broni masowej zagłady.

Rząd NRD wita z zadowoleniem propozycję rządu ZSRR w sprawie zwolnienia światowej konferencji ekonomicznej oraz uworzenia światowej organizacji handlowej i wyraża ze swej strony gotowość współpracy w celu rozszerzenia i pogłębienia międzynarodowych stosunków handlowych.

W dalszej części oświadczenia stwierdza się, że rządy ZSRR i NRD postanowiły znacznie zwiększyć wzajemne dostawy towarów w ramach układu handlowego na rok 1957.

Rząd ZSRR zgodził się również udzielić rządowi NRD w roku 1957 kredytu dewizowego w wysokości 340 mln rubli na zakup towarów niezbędnych dla gospodarki narodowej NRD.

Delegacje dokonały wymiany poglądów na kwestię niemiecką.

Kończąc część oświadczenia brzmia: Związane sojusznictwami z Układem Warszawskim, rządy ZSRR i NRD stwierdzają, że wszelkie próby użycia metod przemocy przy rozwiązywaniu problemu niemieckiego oraz próby podważenia pomocy wrogiej działalności ustroju demokracji ludowej w NRD - zostaną udaremnione.

Indie pójda drogą budownictwa socjalistycznego

INDORE (PAP)

Korespondent Polskiej Agencji Prasowej, red. Ryszard Frelek, donosi:

6 bm. w Indore zakończył się 62 Zjazd Hinduskiej Partii Kongresowej. Obrady zjazdu toczyły się przez tydzień i brało w nim udział kilka tysięcy delegatów z całych Indii. Uchwalone zostały program wybo-ry i rezolucja w sprawie polityki zagranicznej. Końcowe przemówienia wygłosili premier Indii Nehru oraz przewodniczący partii Dhebar.

Jeśli chodzi o politykę zagraniczną, to zjazd raz jeszcze potwierdził stanowisko Indii, że wszystkie sporne problemy międzynarodowe powinny być rozwiązywane drogą pokojowych rokowań oraz że polityka z pozycji siły i posługiwania się groźbą wojny nie tylko nie pomaga uregulowaniu spornych kwestii, lecz stwarza także wielkie niebezpieczeństwo dla pokoju na całym świecie. Z tego też punktu widzenia premier Nehru w przemówieniu niedzielnym krytycznie ocenił plan prezydenta Eisenhowera w sprawie Bliskiego Wschodu. Według opinii wyrażonej przez premiera Nehru, „próżni” na Bliskim Wschodzie powinny wypełnić wyłącznie same narody tej strefy. Rezolucja uchwalona na zjeździe wskazuje na konieczność osiągnięcia postępu w kierunku powszechnego rozbrojenia, które jest najważniejszym problemem obecnej sytuacji międzynarodowej. Przywódcy partii mocno podkreślili, że obecnie jest już jas-

ne, iż Indie mogą pójść tylko drogą budowy społeczeństwa socjalistycznego. Jednocześnie zaznaczyli oni, że będzie to droga odmienna od tej, jaką przeszedł Związek Radziecki i jaką obecnie idą kraje demokracji ludowej. Hinduska Partia Kongresowa pragnie budować społeczeństwo socjalistyczne w oparciu o społeczne koncepcje Ghandiego.

Gen. Spychalski w Poznaniu

(Ciąg dalszy ze str. 1)

niego coś, czego - niestety - wasz sprawozdawca nie dosięgał...

Po zwiedzeniu licznych Zakładów HCP, po wymienieniu setek uścisków dłoni - min. Spychalski salutując otaczających go robotników opuścił o godzinie 14.10 Zakłady.

Ponad tysiąc „pometowców” - rozmawiało ze swoim kandydatem

W równie serdeczny sposób przyjmowali wczoraj min. Spychalskiego w swej fabryce robotnicy Pometu. W wielkiej hali obróbki metalowej Pometu zebrało się ponad tysiąc robotników. Było to jedno z wielu spotkań przedwyborczych, spotkań kandydata na posła z jego wyborcami, które można nazwać szczerą, braterską i serdeczną rozmową o sprawach wielkich i trudnych.

Pometowcy powitali min. Spychalskiego spontanicznymi okrzykami: Niech żyje minister obrony narodowej, witaj nam, drogi Marianie! Gdy - min. Spychalski stanął na trybunie - w hali zaległa cisza. Wszyscy z równym zainteresowaniem wsłuchiwali się w słowa generała, gdy mówił o sobie, o roli Sejmu, o nowych zadaniach posłów, których wybierze 20 stycznia.

Słowa ministra były proste i zrozumiałe dla wszystkich. Min. Spychalski mówił, że czuł się zobowiązany przyjąć zaproszenie robotników Poznania i wysłuchać tego, czego oczekują oni od niego.

Gen. Spychalski zapewnił zebranych, że ze swej strony dokona maksimum wysiłku, aby uczynić dla nich wszystko, co będzie w jego mocy. Prosił też o wysuwanie tych spraw, które ich bolą oraz o danie czasu potrzebnego do wykonania tych zadań jakie naród stawia.

Wystąpienia pometowców, jakie nastąpiły po przemówieniu gen. Spychalskiego - cechowało zrozumienie tego o czym on mówił. Robotnicy wzajemnie wyzwalali się z trybuny masówki do głosowania za Marianem Spychalskim. Stawiali szereg pytań, na które gość pometowców natychmiast odpowiadał.

Oklaskami zaakcentowali pometowcy moment wręczenia min. Spychalskiemu. Młodzi robotnicy - Jerzy Pawlak, Ireneusz Sokół i Marian Kulawa wręczyli ministrowi pamiątkę odlew nika.

Spotkanie zakończyło się dwustronnymi okrzykami: Niech żyje Spychalski! - Niech żyją robotnicy Pometu!

Wśród dzieci „cegiełszaków”

Wczorajszy „program dnia” min. Spychalskiego nie zakończył się na spotkaniu w Pomecie. Był on jeszcze w godzinach wieczornych na tradycyjnej „choince” urządzonej przez HCP dla dzieci robotników tego Zakładu. Jak się dowiadujemy, w godzinach wieczornych wczorajszego dnia spotkał się jeszcze min. Spychalski w Klubie Garnizonowym z dawnymi towarzyszami walki i pracy.

W taki oto sposób minął wczorajszy dzień jednego z najpopularniejszych kandydatów Poznania. Słowa te nie zawierają w sobie żadnej przesady. Kto bowiem widział wczoraj Mariana Spychalskiego wśród robotników - ten nie może mieć innego wrażenia: cenią go, ufają mu.

Pisał: Wojciech Tyblewski
Fotografował: Kazimierz Przychodzki

Na Bliskim Wschodzie

KAIR (PAP)

Admirał Youssef Hamad, dyrektor portów egipskich, zakomunikował, że nawigacja w Port Saidzie zostanie przywrócona 8 bm.

RZYM (PAP)

Do portu w Neapolu zawinął w niedzielę egipski statek „Misr”, przywożąc z Aleksandrii 957 żydów, zamieszkałych dotychczas w Egipcie.

KAIR (PAP)

Jak donoszą z Tel-Awivu, rzecznik izraelskiego ministerstwa spraw zagranicznych oświadczył, że Egipt i Jordania ponoszą odpowiedzialność za ostatnie napady komandosów na terytorium Izraela. Rzecznik podał do wiadomości, że w dniu 6 bm. uszkodzona została linia kolejowa Jerozolima - Tel-Awiv. Według rzecznika, sprawcy tego sabotażu przedostali się do Izraela z terytorium Jordanii.

KAIR (PAP)

Jak donoszą z Chartumu, sukańskie ministerstwo spraw wewnętrznych odmówiło zgody na przybycie do Sudanu marszałka brytyjskiego Auchinlecka i lorda Hore-Belisha.

Obaj Brytyjczycy zamierzali odwiedzić Sudan w czasie swej podróży po Afryce wschodniej.

TECHNICZY O NAPRAWIE GOSPODARKI

Postulaty wielkopolskiego środowiska inżynierów i techników

Postulaty techniczno-gospodarcze wielkopolskiego środowiska inżynierów i techników są wynikiem obserwacji i doświadczeń w codziennej pracy, uogólnionych na podstawie oceny naszej sytuacji gospodarczej.

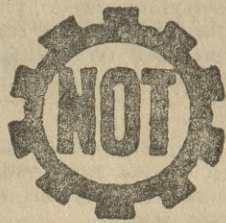
Stan naszej gospodarki wymaga koncentracji wysiłku dla dokonania naprawy. Podstawowe zadanie produkcji socjalistycznej, jakim jest zaspokajanie materialnych i kulturalnych potrzeb ludności, nie było dotychczas dostatecznie realizowane.

Plony naszego rolnictwa obniżyły się, podczas gdy inne kraje dokonały znacznego postępu w dziedzinie produkcji rolnej i hodowlanej. Wydajność i metody produkcji naszego przemysłu są wyrazem zacofania. Jednostronna rozbudowa przemysłu spowodowała między innymi niedostateczny rozwój przemysłu chemicznego, stanowiącego bazę dla wielu gałęzi produkcji. Zaopatrzenie materialne budownictwa ogranicza wykonanie i tak zbyt skąpych planów inwestycji mieszkaniowych. Wymienione niektóre objawy ilustrują dostatecznie sytuację gospodarczą.

Myślą przewodnią wszystkich prawie zgłaszanych wniosków jest potrzeba dokonania zasadniczego przełomu w systemie gospodarowania — w organizacji i metodach pracy.

Miniony okres podważył prawidłowe kryteria oceny faktów i ludzi. W polityce gospodarczej łamano prawo wartości. O naprawie gospodarczej zdecydował człowiek, jednak nieodzownym warunkiem jest zastosowanie prawidłowych kryteriów oceny ludzi oraz ich doboru na odpowiednie stanowiska. Inżynierowie i technicy mają pełną świadomość roli społecznej, przypadającej im, jako kierownikom życia gospodarczego na wielu odcinkach i na różnych szczeblach. Praca i trud ostatniego dwunastolecia zacieśniły węzły łączące inżyniera, technika, majstra, rzemieślnika i robotnika. Oczywiście stała się potrzeba ściślej współpracy z ekonomistami oraz dobrze zorganizowaną administracją. Rady Pracownicze, stanowiące wyraz dynamiki załóg, powinny wysunąć do współzrządzenia przedsiębiorstwem jednostki najbardziej kompetentne.

Rady Pracownicze powinny reprezentować bieżące i długofalowe interesy przedsiębiorstwa, stanowić jedną z form kontroli społecznej nad działalnością przedsiębiorstwa i być szkołą talentów kierowniczych.

Nie rozwija się kultura jednostek oraz inne wypaczenia stosunków społecznych, gdy są znane i szeroko stosowane jednolite kryteria oceny ludzi, czynów i wyników pracy. Bez szacunku dla pozytywnych zdolności kierowniczych system zarządzania będzie się opierał na ludziach biernych i dyspozycyjnych, którymi można dowolnie dyrygować.

Jakie wymagania stawiamy ludziom na stanowiskach kierowniczych? IDEOWOŚĆ i przekonanie o potrzebie postępu społecznego oraz poprawy warunków bytu, o konieczności usuwania wyzysku człowieka przez człowieka.

ZALETY CHARAKTERU — jak energia, uczciwość, inicjatywa, stanowczość i dyscyplina.

WYKSZTAŁCENIE zawodowe i ogólne. Na niższych szczeblach dominują kwalifikacje zawodowe. Na wyższych stanowiskach, obok bogatej wiedzy i doświadczenia technicznego, niezbędny jest duży zasób wiedzy ogólnej i ekonomicznej.

ZDOLNOŚCI ADMINISTRACYJNE. Przewidywanie stanowi nieodzowną podstawę programu działania. Organizowanie zapewnia ład w organizmie społecznym i wyposażeniu materialnym. Wydawanie poleceń powinno być oparte na rzeczywistej łączności z załogą i zdrowej atmosferze współpracy. Koordynacja zapewnia prawidłowy podział zadań i zharmonizowanie wszystkich czynności. Kontrola wykonania programu i poleceń stanowi niezbędny sprawdzian ze strony kierownika.

KONDYCJA umysłowa i fizyczna pozwala w pełni wykorzystać zdolności kierownika w działaniu.

DOŚWIADCZENIE jest niezbędnym uzupełnieniem wiedzy kierownika i zapewnia sprawdzenie jego kwalifikacji w codziennej pracy.

W przeprowadzaniu usprawnień organizacyjnych i w

metodach pracy należy wykorzystać w pełni osiągnięcia naukowej organizacji pracy. Wnikliwe przemyslenie tych spraw zapewni prawidłowe scentralizowanie dyspozycji kierunkowych i decentralizację zarządzania produkcją.

Obok zagadnień organizacyjnych — postęp techniczny jest drugim podstawowym problemem w akcji uzdrowienia naszej gospodarki.

Punktem wyjścia dla modernizacji polskiej produkcji powinny być czelowe osiągnięcia techniki światowej.

Nie stać nas na pogoń za postępem śladami poprzedników, powinniśmy dokonać skoku na najlepsze i najprzystatniejsze dla nas pozycje.

W akcji pokonywania zacofania technicznego wzrastają wymagania w stosunku do nauki. Wyniki działalności Instytutów Naukowo-Badawczych są dotychczas wysoce nie wystarczające. Potencjalne możliwości stworzenia poważnych ośrodków naukowych posiadamy, należy jednak specjalną uwagę zwrócić na metodę pracy naukowej, z uwzględnieniem hierarchii ważności zagadnień, rozwinięcie eksperymentalnych metod pracy naukowej, zapewnienie warunków pracy naukowej oraz eliminowanie fałszywej reklamy, przesłaniającej brak dostatecznej liczby naukowców, oddanych poważnej pracy twórczej.

W zakresie pokonywania zastoju i rutyny hamujących postęp techniczny wysoce pozytywną rolę do spełnienia mają: stowarzyszenia naukowo-techniczne, Naczelna Organizacja Techniczna oraz samorządy pracownicze.

Kierunki i zakres wprowadzania nowych urządzeń i procesów produkcyjnych wymagają kontroli ich opłacalności. Głównym celem postępu technicznego jest lepsze i tańsze zaspokajanie potrzeb.

Przełomowe zmiany metod i stylu pracy wymagają współdziałania setek tysięcy aktywnych działaczy gospodarczych. Dla wspólnego działania niezbędne jest określenie zadań. Zagadnienia organizacyjne i postępu technicznego w różnych dziedzinach gospodarki znalazły swój wyraz w postulatach opracowanych przez szerokie grono inżynierów i techników. Obok nich wygłonią się dalsze. Postulaty powinny wskazywać wszystkim inżynierom i technikom drogę naprawy gospodarczej, powinny być sygnałami wymagającymi posunięć na odpowiednich szczeblach kierownictwa gospodarczego.

Jak zarządzać? System gospodarowania

Praktyka i wyniki planu 6-letniego — obok niezaprzeczonych efektów — potwierdziły niesłuszność dotychczasowego systemu centralizmu w gospodarce.

Taki system zniósł praktycznie należytą odrębność, samodzielność i współzawodnictwo przedsiębiorstw. Zastąpić je miało szczegółowe planowanie ogólne na wszystkich szczeblach i system pozornych bodźców ekonomicznych, w tym szczególnie system premiowania. Plany nie tylko nie mogły ustalać prawidłowo proporcji w gospodarce narodowej, co miało stanowić ich podstawową funkcję, ale nie mogły również być wiążącą dyrektywą dla realizacji zadań przedsiębiorstwa.

Praktyka planu 6-letniego potwierdziła natomiast, że uspołecznienie skoncentrowanych środków produkcji stwarza możliwości przewagi socjalizmu nad kapitalizmem w zakresie polityki gospodarczej.

W gospodarce uspołecznionej jest w szerszym zakresie możliwe określenie programu działania, regulowanie zasadniczych proporcji i ogólnych kierunków rozwoju różnych gałęzi gospodarki narodowej.

PRZEDSIĘBIORSTWO STANOWI PODSTAWOWĄ KOMÓRKĘ WYTWORCZĄ, W KTOREJ ZAMYKAĆ SIĘ WINIEN TECHNICZNY PODZIAŁ PRACY.

Przedsiębiorstwo winno posiadać pełną samodzielność gospodarczą ograniczoną jedynie ogólnymi dyrektywami wynikającymi bezpośrednio z polityki gospodarczej oraz ogólnych planów rozwoju gospodarki narodowej i jej gałęzi.

SZCZEGÓŁOWY ASORTYMENT PRODUKCJI WINIEN BYĆ USTALANY BEZPOŚREDNIO PRZEZ PRZEDSIĘBIORSTWO. Podstawą ustalania szczegółowego asortymentu produkcji winna być samodzielna analiza potrzeb rynku zbytu przez przedsiębiorstwo lub zamówienia jednostek handlowych pracujących na zasadach pełnej samodzielności gospodarczej.

Pomocą w ustalaniu potrzeb produkcji winny być swobodne zrzeczenia wytwórcze.

W przemyśle państwowym, spółdzielczym i prywatnym powstać winny zrzeczenia, pełniące funkcje gospodarcze w zakresie określania programów produkcji, polityki cen oraz zaopatrzenia i zbytu.

Jako zrzeczenie wytwórców należy w rolnictwie reaktywować zrzeczenia plantatorów mające w Poznańskim bogate doświadczenie w organizacji wytwórczości roślinnej i hodowlanej. Poprzez zrzeczenia wytwórców państwowe władze gospodarcze miałyby niezbędny i poważny wpływ na ogólne programy produkcji. Istniałaby natomiast gwarancja, że dyrektywy takie byłyby realne, głęboko oparte na doświadczeniu i wiedzy fachowej.

OGÓLNE DYREKTYWY DLA PRZEDSIĘBIORSTW PAŃSTWOWYCH POWINNY OBEJMOWAĆ TYLKO TYP I WIELKOŚĆ PRODUKCJI, ORAZ CENY I AKUMULACJĘ.

Dyrektywy te winny być ustalone przez zrzeczenia branżowe i resorty na podstawie programów uzgodnionych z dyrekcją przedsiębiorstwa i radą pracowniczą.

Funkcje gospodarcze resortów ograniczać się winny do pracy niewielkiej ilości wysokokwalifikowanych ekspertów opracowujących kierunki rozwojowe branż we współpracy z Radą Ekonomiczną przy Radzie Ministrów oraz Radą do Spraw Techniki.

Nastąpić powinna eliminacja zbędnych pośredników w postaci obecnych central handlowych, eliminacja przydziału wyrobów niezależnie od konkretnych potrzeb odbiorcy i wartości użytkowej wyrobu, a oparcie się jedynie na gospodarczo samodzielnym, w pełni użytecznym, fachowym i rentownym aparacie handlowym.

Dla zapewnienia opłacalności naszej produkcji w skali międzynarodowej konieczne jest usamodzielnienie przedsiębiorstw i zrzeczeń w zakresie wymiany handlowej i kontaktów z przedsiębiorstwami innych krajów europejskich i pozaeuropejskich.

Organizacja i kierowanie przedsiębiorstwami

Szczególnie ostro braki dotychczasowego systemu gospodarczego występują w problemie organizacji i zarządzania przedsiębiorstwami.

Stan organizacji pracy w przedsiębiorstwach nie odpowiada prymitywnym nawet wymaganiom prowadzenia produkcji, jak: ekonomika wytwarzania, oszczędzanie wysiłku pracownika i zadowolenie jego z wykonywanej pracy, jakie zapewnia dobra organizacja.

Z reguły produkcja nowych wyrobów w przemyśle nie jest przygotowywana systematycznie i prawie jedynym stosowanym sposobem uruchamiania jej jest uruchamianie produkcji zrywem, za wszelką cenę.

Prowadzenie procesów produkcyjnych jest z reguły wysoce nieprawidłowe. W przeważnej ilości warsztatów wytwórczych urządzenia i przyrządy są eksploatowane wadliwie i panuje tu beztroskie marnotrawstwo. Konserwacje, naprawy i regeneracje odbywają się w sposób niezorganizowany i przeważnie dopiero w wyniku awarii. Szczególnie ostro odbija się w dużych zakładach brak zorganizowanego transportu, wewnątrzzakładowego.

Doświadczony personel inżynieryjno - techniczny, tam gdzie jeszcze jest w zakładzie, ma przeważnie wysoce niedostateczny wpływ na organizację warsztatów i kierowanie produkcją. Wykorzystywany jest on dopiero wtedy, gdy po zaniedbaniu przygotowań przystępuje się do szturmu o plan.

Panuje bezzwład i nieodpowiedzialność komórek administracyjnych przedsiębiorstwa, co odbija się ujemnie na produkcji.

Panuje powszechnie nieodpowiedzialny stosunek do pracy, zasłaniany pozorami aktywnej pracy polityczno - społecznej i podpierany tzw. rozrabianiem pomiędzy pracownikami. Główny ciężar pracy spada na nielicznych chętnych i ambitnych pracowników i przeważnie ich niszczy.

Przedsiębiorstwa wykorzystują swą moc produkcyjną w 50—60 proc. pracując zrywami, przy nadmiernych kosztach, umęczeniu pracowników niewspółmiernym do wyników.

Podstawową przyczyną takiego stanu rzeczy był system kierowania przedsiębiorstwami i wynikający z niego poziom fachowy kierownictwa.

Dla naprawy istniejącego stanu organizacji i kierowania przedsiębiorstwami, uznano za konieczne wystąpienie z następującymi postulatami:

1. Jak najszybsza zmiana obsady dyrektorów przeważnej części przedsiębiorstw na fachowców posiadających wyższe wykształcenie oraz długoletnie doświadczenie techniczno-ekonomiczne i organizacyjne.

2. Ugruntowanie faktu, że gospodarzem przedsiębiorstwa jest jego załoga, działająca przez rady pracownicze.

3. Zmiana charakteru obecnych Centralnych Zarządów na Zjednoczenia, mające charakter gospodarczy. Likwidacja Centralnych Zarządów tam, gdzie pełnienie przez nie funkcji gospodarczych, jako zrzeczeń branżowych, noszących elementy przedsiębiorstw zespołowych, nie jest konieczne.

Naczelna władza zjednoczenia winna być Rada Gospodarcza składająca się z przedstawicieli Rad Pracowniczych Przedsiębiorstw.

Wyjście ze sloganu i deklaratywności w zakresie organizacji pracy i oparcie jej rozwoju na ścisłym i szerokim powiązaniu nauki z praktyką:

a) wprowadzenie naukowej organizacji pracy, jako podstawowej metody kierowania przedsiębiorstwami. Kwalifikacje organizacyjne winny być głównymi kwalifikacjami dyrektorów przedsiębiorstw.

b) rozwój katedr ekonomiki i organizacji pracy przy szkołach technicznych i ekonomicznych.

c) tworzenie przedsiębiorstw usługowych w zakresie organizacji pracy, opartych na pełnej samodzielności gospodarczej.

Jako niewątpliwą uważamy konieczność następujących zmian w organizacji przedsiębiorstw:

— Zmienić system akordowania pracy,

— utworzyć pion ekonomiczny w przedsiębiorstwach

większych,

— wzmocnić jakość kadr pionów administracyjnych przed-

siębiorstw i położyć nacisk na obsługę pracowników i stworzenie im warunków do pracy przez pion administracyjny.

— postawić na poziomie przynajmniej powszechnie znanych zasad organizacji i dyscypliny: przygotowanie produkcji, rozdzielenie pracy i planowanie warsztatowe.

— wprowadzić powszechnie wewnętrzny rozrachunek gospodarczy i oprzeć go na jednolitym planie kont w układzie dziesiętnym,

— wprowadzić zasadę opracowania projektów technicznych i roboczych nowych wyrobów przemysłowych przez przykładowe biura konstrukcyjne.

— zmienić dotychczasowy system premiowania personelu inżynieryjno - technicznego na uposażenie stałe, powiększane jedynie udziałem w akumulacji przedsiębiorstwa i nagrodami za specjalne osiągnięcia w pracy.

Surowce i materiały

Brak surowców i materiałów ogranicza możliwości zwiększenia produkcji. Jako główne środki zaradcze, wskazujemy: zwiększanie produkcji surowców i materiałów, rozszerzanie produkcji materiałów zastępczych oraz pełne wykorzystanie w produkcji posiadanych surowców i materiałów. W tych kierunkach wysuwamy następujące wnioski:

— Uruchomić w Wielkopolsce nieczynne cegielnie. Po okresie największego zapotrzebowania na cegłę zlikwidować polowe wypalanie cegły, jako nieekonomiczne. Poprawić i unowocześnić wyposażenie techniczne istniejących cegielni.

— Zwiększyć produkcję dobrej kredy strącanej i przyspieszyć do wulkanizacji, przeznaczonych dla przemysłu gumowego.

— Wspecjalizować jedną odlewnię w odlawach dla fabryk obrabiarkowych w Poznaniu, celem podniesienia jakości odlewów żeliwnych do produkcji obrabiarek.

— Położyć nacisk na przestrzeganie norm państwowych i atestów dostaw surowców.

— Dla zabezpieczenia produkcji odlewniczej odpowiedniej jakości należy stworzyć szeroką bazę surowcową, opartą na wyspecjalizowanych zakładach, pracujących dla potrzeb przemysłu odlewniczego. Zakłady te powinny produkować przede wszystkim: piaski i gliny formierskie, spława formierskie i rdzeniowe, materiały zasadowe dla żeliwników, drobniejsze artykuły pomocnicze dla odlewnictwa.

— Wprowadzić jednolite zasady znakowania stali przez wszystkie huty.

— Uporządkować gospodarkę żelazną i nieżelazną, gdyż obecna organizacja nie przynosi oczekiwanych korzyści.

— Zastosować wypaiki markazytowe, zalegające w wielkiej ilości w Poznańskich Zakładach Przemysłu Fosforowego w Luboniu, jako wypełniacz mineralny dla mas bitumicznych zamiast cennych domieszek wapiennych. W celu stwierdzenia przydatności należy wybudować doświadczalny odcinek drogi z takiej masy bitumicznej.

— Zwiększyć produkcję wapna przez wykorzystanie pieców wapiennych, znajdujących się w cukrowniach, które obecnie produkują tylko w okresie kampanii cukrowniczej. Ilość wapna w ten sposób uzyskanego może wynieść około 30% ogólnej produkcji wapna.

— Unowocześnić wyposażenie techniczne kamieniołomów i żwirowni celem poprawienia jakości i zwiększenia produkcji materiałów kamiennych.

— Wprowadzić w budownictwie morskim, nadziemnym i górniczym sklejkę „Imperkol” dla uzyskania znacznych oszczędności drewna.

— Rozpowszechnić natryskowe pokrywanie zbiorników, aparatów, pojemników itp. tworzywami sztucznymi, odpornymi na działanie termiczne i chemiczne, w miejsce trudnego do przeprowadzenia emalowania czy cynowania.

— Wprowadzić tworzywa sztuczne do produkcji armatury dla urządzeń służących do zmieszczania wody kotłowej.

— Przemysł chemiczny powinien położyć największy wysiłek na uruchomienie w skali technicznej produkcji tworzyw sztucznych jak tworzywa poliamidowe, polietylenowe i inne.

ENERGETYKA

Bilans energetyczny winien być opracowany w oparciu o aktualne dane gospodarcze i powinien uwzględniać wszystkie zasoby energetyczne, jak węgiel kamienny, węgiel brunatny, torf, ropa naftowa, gaz ziemny, gazy wielkopieczowe i koksownicze oraz siły wodne.

Równocześnie winno być rozpracowane zużycie zasobów energetycznych z uwzględnieniem produkcji i zużycia energii elektrycznej celem postawienia odpowiednich wniosków odnośnie gospodarki zasobami energetycznymi przy jednoczesnym zwróceniu uwagi na opłacalność wykorzystania poszczególnych źródeł energetycznych.

Zmniejszenie zużycia ciepła na wytworzoną kilowatogodzinę (Kcal/kWh), a więc podwyższenie sprawności w elektrowniach ciepłych związane jest bezwzględnie ze stosowaniem wysokich parametrów pary jak również wtórnego międzystopniowego przegrzewu pary w pracujących turbinach.

Środki powyższe przyczynią się bezwzględnie do zmniejszenia średniego jednostkowego zużycia węgla w elektrowniach ciepłych w Polsce, przy czym nowe inwestycje energetyczne urządzeń ciepłych na wysokie parametry pary pozwolą jednocześnie wyeliminować z produkcji energii elektrycznej urządzenia przestarzałe i nieekonomiczne.

Złoża węgla brunatnego zalegające obszary woj. poznańskiego występują w większym skupieniu w okolicach Noteci, Konina oraz na południe od miasta Poznania.

Najbogatsze z nich w Koninie pozwalają na budowę kilku elektrowni o łącznej mocy ok. 1200 MW z 30—40 letnią eksploatacją. W budowie znajduje się obecnie dopiero jedna elektrownia Konin. Budowę elektrowni winno wyprzedzić budownictwo kopalń odkrywkowych.

Analiza ekonomiczno - techniczna powinna wykazać stopień opłacalności budowy elektrowni na węgiel niskokalorycznym miejscowym w stosunku do elektrowni na dowożonym węglu kamiennym.

Doświadczenia inwestycyjne i eksploatacyjne krajów wysoko uprzemysłowionych potwierdzają słuszność budowy elektrowni z dużymi jednostkami kotłowymi i turbinowymi w jednym bloku.

W oparciu o powyższe doświadczenia należałoby przewidywać dla nowoprojektowanych elektrowni w Polsce zamawianie względnie budowanie urządzeń ciepłych na ciśnienie pary 105—165 atm. temp. do 565°C z wtórnym przegrzewem z jednostkami prądowtórcozmi o mocy 120—200 MW. Te wysokosprawne urządzenia pozwolą na zmniejszenie zużycia ciepła do około 2000 Kcal/kWh.

Sieci 110 i 220 kV w Polsce wymagają należytej kompensacji mocy biernej.

Jako kompensatory winny być wykorzystane również w elektrowniach ciepłych nieczynne generatory względnie turbogeneratory w elektrowniach wodnych przystosowane do pracy w reżimie kompensatorów.

Właściwy udział pracy poszczególnych elektrowni podstawowych i szczytowych winien być regulowany przez centralny organ dyspozycyjny, jakim w Polsce jest w chwili obecnej Państwowy Zarząd Dyspozycji Mocy M. E. i Okręgowe Dyspozycje Mocy Zarządów Energetycznych. Celem właściwego rozdziału produkowanej energii elektrycznej konieczne jest wprowadzenie w systemie energetycznym Polski zdalnych pomiarów charakteryzujących wielkości energetyczne w dużych elektrowniach wodnych i ciepłych oraz w głównym systemie sieci 110 i 220 kV. Zdalne sterowanie łącznie z wprowadzoną własną telefonią nośną wysokiej częstotliwości, jak również wprowadzona automatyzacja procesu produkcyjnego w dużych elektrowniach zapewni to właściwy i ekonomiczny rozdział energii elektrycznej.

Masowa modernizacja i adaptacja licznych kotłów przemysłowych w celu podniesienia techniki paleniskowej na wyższy poziom, możliwości spalania gorszych paliw, jak drobne miazły węglowe, przerosty, muly — hamuje brak urządzeń pomocniczych jak specjalne wentylatory, ekshaustory i inne.

Potrzeba stworzenia krajowej bazy wytwórczej tych maszyn i urządzeń staje się rzeczą oczywistą. Brak armatury hamuje modernizację urządzeń ciepłych.

Skojarzone wytwarzanie energii elektrycznej i ciepłej dałoby na terenie m. Poznania możliwość uzyskania oszczędności węgla na opalanie mieszkań w ilości ponad 100 tys. ton rocznie.

Należy przyspieszyć realizację budowy sieci ciepłowniczej i członu ciepłego elektrowni Poznań.

Poszczególne zakłady przemysłowe winny w zrozumieniu oszczędności paliwa wprowadzić skojarzoną gospodarkę, włączając do sieci ciepłej budując się w sąsiedztwie osiedla robotnicze względnie dzielnice miasta.

Ścisła współpraca energetyki z cukrowniami, polegająca na odbiorze przez energetykę pewnej ilości energii elektrycznej, pozwoliłaby na zastąpienie pary żywej, stanowiącej niejednokrotnie 30 proc. i więcej ogólnego zużycia pary dla celów technologicznych, na wprowadzenie bardziej rozwiniętej gospodarki skojarzonej, a w konsekwencji na znaczne oszczędności paliwa.

Elektryfikacja terenu powinna wyprzedzać jego uprzemysłowienie.

TRANSPORT

Kolejnictwo

W celu zlikwidowania stanu zacofania technicznego zobowiązać Instytut Naukowo-Badawczy Kolejnictwa przy Ministerstwie Kolei do opracowania planu mającego na celu stopniowe wprowadzenie do kolejnictwa polskiego osiągnięć przodującej techniki w zakresie trakcji, budowy taboru kolejowego, sygnalizacji i łączności.

Niezwłocznie zlikwidować stan prowizorium na linii Poznań — Warszawa i doprowadzić tę główną trasę wjazdową do odpowiedniego stanu technicznego.

Przyspieszyć wprowadzenie w najszerszym zakresie metody utwardzania końcówek szyn, iglic, krzyżownic i innych części nawierzchni kolejowej, narażonej na szybkie zużycie: jest to nieodzownym warunkiem przedłużenia żywotności urządzeń i źródłem poważnych oszczędności w materiale.

Wydzielić w resorcie kolejnictwa specjalny zakład produkcyjny na własnym rozrachunku gospodarczym i własnej organizacji zaopatrzenia i zbytu, którego zadaniem byłoby produkowanie dla wszystkich jednostek PKP znormalizowanych dla kolejnictwa przyrządów i urządzeń pomocniczych oraz budowa prototypów.

Opracować plan specjalizacji wszystkich kolejowych odlewni kuzni i warsztatów obróbki wierzchołowej w ramach ogólnego planu produkcyjnego FKP.

Wymienić park nierentownych obrabiarek w Zakładach Naprawczych Taboru Kolejowego.

Rozbudować zaniedbane narzędziownię w Zakładach Naprawczych Taboru Kolejowego, produkujące narzędzia specjalne dla potrzeb kolejowych.

Powołać komisję resortową z udziałem czynników społecznych do uproszczenia biurowosci i likwidacji przerostów administracyjnych. Zreformować komórki postępu technicznego, które nie dają oczekiwanych efektów.

Drogi publiczne

Uruchomić produkcję maszyn drogowo-mostowych, w celu zapewnienia postępu mechanizacji w budowie i utrzymaniu dróg i mostów.

Wprowadzić planowe wykonawstwo doświadczalnych robót, w których będą stosowane materiały zastępcze i tworzywa oraz wykorzystane osiągnięcia innych krajów.

Komunikacja samochodowa

Zmienić obecną sztywną strukturę organizacyjną PKS na bardziej operatywną przez rozszerzenie kompetencji niższych i wojewódzkich komórek organizacyjnych.

Przestawić przemysł samochodowy na produkcję samochodów o silnikach wysokoprężnych jako bardziej ekonomicznych.

Zlikwidować dotychczasowy nierentowny system napraw głównych samochodów PKS, a zastąpić go samodzielnym wykonywaniem remontów poprzez wymianę zespołów według wzorów czeskich.

Potrzebujemy nowoczesnych maszyn!

Przemysł budowy maszyn i urządzeń mechanicznych, jako przemysł kluczowy, od którego rozwoju zależy w najwyższym stopniu wzrost wytwórczości wszystkich gałęzi gospodarki narodowej i dobrobytu ludności, spełnia dotychczas swoje zadania w sposób wysoce niezadowolający. Wymaga to zasadniczych usprawnień pracy tego przemysłu dla podniesienia jego poziomu technicznego, zwiększenia ilościowego i asortymentowego produkcji oraz decydującego podniesienia jej jakości i rentowności.

Należy wycofać z produkcji typy maszyn i urządzeń o przestarzałej konstrukcji, niskiej wydajności i rentowności oraz nieprzystosowane dostatecznie do wymagań użytkowników. I tak na przykład:

Wielkopolska Fabryka Urządzeń Mechanicznych powinna zaniechać produkcji tokarek TR 45, TWA 20, TNB 55.

Rolnictwo domaga się zastąpienia ciągników Ursus przez bardziej ekonomiczne ciągniki.

Drobne zakłady produkujące różnego rodzaju maszyny i urządzenia mechaniczne żądają wycofania z produkcji typów przestarzałych.

W samochodzie ciężarowym „STAR” należy zastąpić silnik benzynowy silnikiem na paliwo ciężkie oraz zmniejszyć ciężar własny pojazdu.

Produkowane maszyny i urządzenia nadające się do modernizacji należy jak najszybciej przekonstruować i unowocześnić.

Produkcja nowych maszyn i urządzeń wymaga szczegółowej analizy potrzeb rynku wewnętrznego i zagranicznego. Dotychczasowe planowanie produkcji w zbyt małym stopniu uwzględniało to zagadnienie, zwłaszcza w dziedzinie eksportu.

Na przykład: dużym nakładem kosztów uruchomiono produkcję przestarzałych automatów do butelek, które nie znajdują nabywców.

Zakłady budowy maszyn i narzędzi mogą podjąć produkcję szeregu typów maszyn niezbędnych dla naszej gospodarki, gdyż posiadają odpowiednie środki i doświadczenie. Wymienimy przykładowo:

Maszyny dla przemysłu ceramicznego, tak ważne dla zaopatrzenia budownictwa oraz maszyny rolnicze dla gospodarstw średnich i małych, niezbędne dla podniesienia wydajności gospodarstw indywidualnych.

Warunkiem wzrostu wydajności w rolnictwie jest mechanizacja prac polowych i podwórzowych. W naszych obecnych warunkach niezbędne jest podjęcie budowy prostych maszyn i narzędzi rolniczych przydatnych i dostępnych dla gospodarstw indywidualnych, przyspieszenie elektryfikacji wsi łącznie z zaopatrzeniem ich w silniki elektryczne 0,5—11 KM, oraz produkcja lekkich ciągników i silników spalinowych, o mocy 3—10 KM. Maszyny, narzędzia i ciągniki powinny odpowiadać konstrukcją różnorodnym zastosowaniom, warunkom glebowym. Dla ustalenia właściwych typów maszyn należy przeprowadzić próby eksploatacyjne na wzorach zagranicznych.

Przez właściwe ustalenie planów i uruchomienie produkcji nowych typów maszyn i urządzeń możliwe będzie znaczne ograniczenie ich importu. Z zagranicy należy sprowadzać tylko te maszyny, których produkcja w kraju jest obecnie nieopłacalna.

Przykład: Krajalnie do buraków produkowane przez Przedsiębiorstwo Remontowo-Montażowe we Wronkach zastępują z powodzeniem zagraniczne.

Szereg zakładów naszego okręgu, zwłaszcza mniejszych, jest w stanie podjąć produkcję nowych typów maszyn i urządzeń pod warunkiem większej niż dotychczas specjalizacji tych zakładów, co pozwoli na wzrost seryjności produkcji i podniesienia jej jakości.

Podstawowym warunkiem pomyślnego rozwoju przemysłu maszynowego w naszym okręgu jest utworzenie drogi postępowi technicznemu dla zbliżenia poziomu naszej produkcji do poziomu krajów przodujących. Za niezbędne środki realizacji postępu technicznego uważamy:

a) gruntowne badanie stanu zagranicznej techniki budowy maszyn w zakresie konstrukcji i technologii

b) rozbudowa przyfabrycznych biur konstrukcyjnych i organizacja prototypowni, stacji prób i laboratoriów przy fabrykach i Centralnych Biurach Konstrukcyjnych, tak, aby maszyny nowej konstrukcji wchodziły do produkcji seryjnej dojrzałe, bez usterek i wszechstronnie wypróbowane,

c) podniesienie poziomu technologii wytwarzania maszyn i urządzeń do stanu istniejącego obecnie w państwach wysoko-uprzemysłowionych,

d) stworzenie warunków dających zachętę do stosowania postępu technicznego w produkcji (bodźce materialne) i zapewnienie kierownictwu fabryk środków (również w dewizach) na niezbędne uzupełnienia brakujących maszyn, urządzeń i wyposażenia warsztatów,

e) bardzo ważną rolę w realizacji postępu technicznego odgrywa zaopatrzenie fabryk we właściwe materiały i gotowe części.

W tym zakresie hamujący wpływ na ilościowy wzrost i ujemny wpływ na jakość produkcji przemysłu maszynowego wywiera zła jakość odlewów żeliwnych (zwłaszcza otrzymanych z koprojektacji) i brak szeregu niezbędnych materiałów hutniczych.

W obecnej sytuacji gospodarczej naszego kraju przemysł maszynowy musi wziąć wybitny udział w eksporcie. Pomyślny rozwój eksportu i zdolność konkurencyjności z przemysłem zagranicznym wymaga spełnienia szeregu niezbędnych warunków, jak:

a) dokładne rozeznanie na rynkach zagranicznych,

b) nawiązanie kontaktów przedstawicieli fabryk z klientami zagranicznymi,

c) zorganizowanie informacji technicznej (branżowej) o stanie produkcji i potrzebach na rynkach zagranicznych,

d) zakupowanie najnowszych zagranicznych modeli maszyn i urządzeń dla studiów biur konstrukcyjnych i technologicznych nad poziomem techniki i potrzebami rynków zewnętrznych.

e) decentralizacja, odbiurokratyzowanie, ożywienie i powiązanie z zakładami produkcyjnymi organizacji handlu zagranicznego, obsadzenie przez inżynierów misji technicznych i salonów wystawowych zagranicą, wzmocnienie reklamy, oraz uprzywilejowanie w handlu zagranicznym kwalifikacji fachowych (technicznych i handlowych) przed wszelkimi innymi.

f) podjęcie lub rozszerzenie produkcji towarów eksportowych o najwyższym wkładzie pracy na jednostkę ciężaru przy użyciu surowców krajowych, jak np. tożyska toczne, obrabiarki, części rowerowe itp.

g) rozwój eksportu tych wyrobów, z których nasze fabryki znane są już zagranicą, np. taboru kolejowego, a głównie nowoczesnych lokomotyw spalinowych i elektrycznych oraz wagonów: pociągów elektrycznych,

h) wprowadzenie do systemu płac nagrody za wysoką jakość produkcji eksportowej.

Produkcja krajowa i eksportowa przemysłu maszynowego wiąże się ściśle również z importem maszyn i urządzeń. W tej dziedzinie niezbędne jest podjęcie następujących kroków:

a) analiza zapotrzebowania naszego przemysłu na maszyny i urządzenia głównie w aspekcie ekonomicznym (rozwój nowych ga-

łęzi produkcji, likwidacja wąskich przejść, wzrost mocy produkcyjnej zakładów itp.)

b) zbadanie możliwości wyprodukowania niezbędnych maszyn (również z licencji zagran.) przez fabryki krajowe.

c) ustalenie potrzeb importowych na maszyny i urządzenia, których produkcja w kraju jest nieopłacalna lub chwilowo niemożliwa.

d) zebranie ofert z maksymalnej liczby źródeł zagranicznych,

e) analiza i opiniowanie ofert przez zespoły inżynierów-specjalistów (wytypowanych przez NOT) pod kątem zalet eksploatacyjnych i nowoczesności zamawianych obiektów,

f) lokowanie zamówień w pierwszej kolejności w krajach, które gwarantują najwyższą jakość obiektów.

Dorównać przodującej technice

Ważnym elementem w dążeniu do poprawienia stanu naszego przemysłu jest wprowadzanie mechanizacji i automatyzacji w rozsądnych granicach w różnych dziedzinach naszego życia gospodarczego, a w szczególności w przemyśle.

Niedostateczny poziom mechanizacji ciężkich i pracochłonnych robót, brak kompleksowej mechanizacji w przemyśle, budownictwie, rolnictwie i transporcie prowadzi do wielkiego nakładu pracy ręcznej i co za tym idzie jej niskiej wydajności.

Cechą charakterystyczną współczesnego przemysłu maszynowego jest wyjątkowo szybka reakcja na nowe bodźce postępu technicznego oraz stałe dążenie do wzrostu mocy produkcyjnej zakładów. Należy jednak zaznaczyć, że cecha ta nie charakteryzuje naszego narodowego przemysłu.

Podajemy szereg postulatów, jakie należałoby zrealizować w dziedzinie mechanizacji i automatyzacji produkcji:

Zastosować linie automatyczne, szczególnie w produkcji wielkoseryjnej i masowej.

Jest faktem znanym, że pracochłonność produkowanych u nas samochodów wynosi na jeden obiekt około 400 godzin, gdy tymczasem fabryki zachodnio-europejskie produkują samochody w 200 godzinach, a np. pracochłonność w niektórych fabrykach Stanów Zjednoczonych dochodzi do 70 godzin.

Uruchomić produkcję części normalnych do oprzyrządowania w specjalnie utworzonych w tym celu fabrykach lub w ramach istniejących fabryk.

Dotychczas części te wykonywane są w narzędziowniach przyzakładowych w produkcji jednostkowej, co powoduje około 10-krotne zwiększenie kosztu ich wykonania w odniesieniu do produkcji masowej. Daje to rocznie stratę gospodarce narodowej w wysokości około 250 milionów złotych.

Wprowadzić w większej mierze do przemysłu metody obróbki plastycznej w miejsce obróbki wierzchołowej.

Zaletą tej metody jest obok lepszych własności wytrzymałościowych wykonywanych części, znaczne obniżenie pracochłonności i zużycia materiałów.

Rozszerzyć stosowanie przenośników różnego rodzaju w przemyśle, gdzie przemieszczenie materiałów i części potrzebnych do produkcji tego wymaga, tak w transporcie międzywydziałowym jak i w samym procesie technologicznym na wydziale produkcyjnym. Dotychczas transport odbywa się najczęściej sposobem ręcznym przez przenoszenie względnie przewożenie ręcznymi wózkami.

Zorganizować i uruchomić na mającym luzy produkcyjne zakładzie specjalnym, produkcję znormalizowanych części do różnych przenośników, jak np. ogniw łańcuchów podwieszonych, kół gniazdowych, wózków nośnych itp.

Oszczędność roczna w skali całego przemysłu wyniesie przypuszczalnie około 100 milionów złotych.

Zakupić licencję nowoczesnego i ekonomicznego samochodu osobowego łącznie z oprzyrządowaniem i obrabiarkami agregatowymi oraz liniami automatycznymi i dokumentacją technologiczną przy uruchomieniu produkcji w ciągu jednego roku przez specjalistów licencjodawcy.

Unowocześnić produkcję nieekonomicznych silników spalinowych dla wszystkich pojazdów oraz podnieść ich sprawność do wyników, jakie uzyskuje się w tym względzie w państwach zachodnich.

Dla przykładu podajemy, że Ursus posiada tę samą moc co Unimog, a w porównaniu do tego drugiego spala około 3-krotnie więcej paliwa.

Wprowadzić do fabryk mających produkcję masową i wielkoseryjną metodę hartowania prądami wielkiej częstotliwości.

Metoda ta jest ekonomiczna i pozwala unikać całego szeregu wad hartowniczych, nie wykluczonych w dotychczasowych metodach. Obniżka kosztów własnych może być w tym wypadku 10-krotna.

Rozszerzyć zakres stosowania elektrolitycznego polerowania części w miejsce dotychczas stosowanego — mechanicznego.

Sposób ten pozwala obniżyć 3—4-krotnie koszt tego procesu a ponadto podnosi jakość wykonywanych części.

Wprowadzić mechanizację i automatyzację kontroli technicznej. W obecnej chwili urządzeń takich niemal nie produkuje się w kraju poza przemysłem zbrojeniowym i w ogóle nie sprowadza z zagranicy. Należy uruchomić produkcję urządzeń kontrolnych.

Przeciętnie w zakładzie o produkcji masowej ilość zatrudnionych pracowników kontroli technicznej w stosunku do ogółu zatrudnionych wynosi:

a) przy stosowaniu prostych, znormalizowanych środków mierniczych około 18 proc.,

b) przy mechanizacji czynności i ruchów kontrolnych ok. 8,5 proc.,

c) natomiast przy wprowadzeniu automatycznych urządzeń około 1,5 proc.

Zastąpić stosowane dotychczas w przemyśle obrabiarkowym oraz przy remontach obrabiarek ręczne skrobanie — wykańczającym struganiem szerokim nożem przy małej głębokości strugania, szlifowaniem, docieraniem, a przede wszystkim skrobaniem mechanicznym.

Wydajność robotnika wyposażonego w skrobak ręczny jest ponad 12 razy mniejsza niż robotnika posługującego się skrobakiem mechanicznym.

Unowocześnić produkcję przemysłu spożywczego szczególnie przez mechanizację i automatyzację oraz wyposażenie w nowoczesne środki techniki.

Np. wprowadzenie w Zakładzie Przemysłu Ziemniaczanego hydro-mechanizacji oraz nowoczesnej techniki w działach produkcyjnych krochmalni i suszarni pozwoli skrócić cykl produkcyjny z 16 godzin do 1 godziny.

Chcemy lepszych urządzeń elektrycznych Przemysł elektrotechniczny

— Jakość produkowanej obecnie aparatury elektrotechnicznej sprzętu oraz materiałów instalacyjnych jest na ogół zła.

Dla zapewnienia dobrej jakości należy w czasie produkcji dokonywać pełnych prób aparatury, maszyn i urządzeń, gdyż jak się okazuje, większość z nich prób tych dotąd nie przechodziła.

Produkcję nowych asortymentów oprócz na licencjach wzorowych wytwórni zagranicznych dla typów, które przeszły pełne próby okres eksploatacji. — Dotychczas stosowane u nas metody wymagają zwykle znacznie większych nakładów niż zakup licencji.

- Biura konstrukcyjne wyposażać w działy prototypów, laboratoria i pola prób.
- Dla prowadzenia właściwych obserwacji i analizy pracy produkowanych urządzeń należy stworzyć przy wytwórniach komórki łączności z odbiorcą.

Radio i teletechnika

- Dla rozwiązywania istniejących trudności eksploatacyjnych należy uruchomić produkcję pełnego asortymentu części zapasowych dla podzespołów i zespołów techniki odbioru i techniki wzmacniania.
- Celem polepszenia odbioru audycji miejscowych stacji należy wykorzystać dla radiofonizacji miejskie sieci telefoniczne.

- Należy spowodować uruchomienie produkcji zbiorczych anten radiowych i telewizyjnych ze wzmacniaczami oraz instalowanie ich na budynkach mieszkalnych celem zapewnienia dobrego odbioru.
- Dla znacznego zwiększenia ilości zainstalowanych aparatów telefonicznych należy przez rozbudowy sieci, której warunkiem jest wzrost produkcji osprzętu i materiałów instalacyjnych, masowo stosować w dużych blokach mieszkalnych podcentralne wielonumerowe.
- Dla właściwego zaopatrzenia rynku oraz podniesienia jakości wykonawstwa urządzeń teletechnicznych należy zreorganizować produkcję i montaż w kierunku objęcia całości jednym przedsiębiorstwem pod Zarządem Resortu Łączności zgodnie z istniejącymi wzorami zagranicznymi.

Jak zlikwidować zacofanie rolnictwa

Stan polskiego rolnictwa, oraz jego produkcja roślinna i zwierzęca są dużo niższe niż w okresie przedwojennym. Jesteśmy jedynym krajem, w którym produkcja rolna w okresie 20-lecia cofnęła się. Wprowadzenie dalekoidących reform i zmian jest rzeczą konieczną i pilną.

Zasadniczym błędem w polityce agrarnej było niedocenywanie ziemi jako naturalnego środowiska produkcji, związanego bezpośrednio z człowiekiem.

Obecnie w powszechnym dążeniu do naprawy popełnionych błędów należy przede wszystkim ustalić zagadnienia posiadania ziemi i organizacji rolników.

Powołać dawne kółka rolnicze jako najlepszą formę reprezentacji rolników, ustaloną przez 100-letnią tradycję.

Sprawa posiadania ziemi po przeprowadzeniu w roku 1946 reformy rolnej, powinna być oparta na nienaruszonym prawie własności chłopskich indywidualnych gospodarstw. Ruch ziemi może być spowodowany przez posiadaczy gospodarstw w postaci sprzedaży, kupna lub dziedziczenia.

Gospodarstwa spółdzielcze traktować na równi z gospodarstwami indywidualnymi, uznając spółdzielczość za wyższą formę gospodarowania. Dążyć do zachowania spółdzielni produkcyjnych, wykazujących dobry poziom gospodarowania.

Państwowe ośrodki maszynowe sprowadzić do roli placówek usługowych, które za opłatą podejmowałyby się wykonywania remontów i naprawy maszyn i narzędzi.

Dążyć ewolucyjnie do usamodzielnienia gospodarstw państwowych i wprowadzenia pełnego rozrachunku gospodarczego.

Dystrybucję materiału siewnego przekazać jednemu przedsiębiorstwu (Centralę Nasienną połączyć z CNOS).

Zorganizować związki tranżowe, które powinny się zająć najrozmaitszymi dziedzinami wytwórczości rolniczej, a więc hodowlą, wszelkimi związkami hodowców, spółki mleczarskie i jajeckarskie, związki warzywników, szkółkarzy, hodowców i producentów nasion itp.

W celu powiązania prac rolnictwa rozdzielonych w trzech sektorach należy powołać do życia instytucję na wzór przedwojennej Izby Rolniczej, która by się stała wojewódzkim samorządem rolniczym.

Planowanie w rolnictwie powinno być zasadniczo zreformowane i znacznie zredukowane. Proces wytwórczy w rolnictwie jest w dużym stopniu zależny od warunków klimatycznych i z tego powodu przewidywanie jest zawodne i może nosić jedynie ogólny charakter.

Ujemny bilans drewna powinien znaleźć rozwiązanie również od strony rolnictwa. Należy zalesić nie tylko wszystkie nieużytki ale również łąki i pola położone na glebach o niskiej wydajności, przeznaczając pod zasadzenie topoli i wierzb, które dają szybko duże masy drewna.

Produkcja roślinna

Zagadnienia rolnicze przedstawiają zwarty kompleks i splot różnych problemów i z tego powodu nie mogą być rozwiązywane fragmentarycznie.

Dotychczasowe zaopatrzenie rolnictwa wielkopolskiego w nawozy sztuczne, które w roku 1955 wynosiło 48,6 czystego składnika azotu, fosforu i potasu na 1 ha gruntów ornych należy podwyższyć. Podwyższenie przydziału nawozów sztucznych w planie pięcioletnim powinno przebiegać stopniowo i wynosić w roku 1957 60 kg czystego składnika NPK/ha użyt. rol., następnie wzrastać stopniowo do 120 kg w 1960 r.

Przydział wapna nawozowego należy również podwyższyć do około 40 kg/ha użytków rolnych.

Prace melioracyjne trzeba w planie pięcioletnim wykonywać z takim obliczeniem i w takim stosunku, aby co roku obejmowały nimi 10 proc. ogólnego obszaru co pozwoliłoby w ciągu 5 lat zmeliorować i zagospodarować połowę ogólnego obszaru użytków rolnych.

W ogólnej strukturze zasiewów Wielkopolski rośliny kłosowe wynoszą 55,3 proc. Jest to zbyt dużo i musi prowadzić do błędnego zmianowania. Należy ilość kłosowych obniżyć do 52 proc. na korzyść roślin motylkowych, których jest za mało.

W hodowli roślin nie są wykorzystane we właściwym stopniu możliwości produkcji ziemniaka na Pomorzu i na Podkarpaciu. Zaopatrzenie rolnictwa w zdrowe sadzeniaki z tych rejonów jest nie wystarczające.

Pion pracy nasiennictwa powinien być wyodrębniony z produkcji roślinnej i pracować jako odrębna grupa. Ceny nasion wymagają rewizji.

Uprawa warzyw i sadownictwo są zupełnie pozbawione nie tylko mechanizacji, ale nawet najprostszych narzędzi. W PGR sadownictwo i warzywnictwo lokalizuje się w dużych gospodarstwach, co jest zasadniczym błędem. Nieduże gospodarstwa położone na dobrej glebie i w dobrych warunkach komunikacyjnych powinny uprawiać warzywnictwo i posiadać piękne sady.

Należałoby również powiększyć uprawę warzyw w gospodarstwach chłopskich.

Marża zarobkowa przy dystrybucji warzyw wynosi ponad 55 proc. Polska ze wszystkich państw europejskich ustaliła najwyższą marżę zarobkową.

Należy koniecznie w handlu wyeliminować wielostopniowe pośrednictwo.

Należy ceny produktów rolnych uporządkować w sensie ich ujednolicenia i lepszego dostosowania do kosztów produkcyjnych.

Hodowla zwierząt

Stan hodowli w Wielkopolsce w porównaniu do okresu przedwojennego obniżył się znacznie. Jest mniej stad i stadnin zarodowych i mniej sztuk o wysokiej wartości hodowlanej.

Celem należytego zorganizowania hodowli zwierząt w Wielkopolsce i postawienia jej na odpowiednim poziomie zachodzi konieczność:

- Utworzenia odpowiednich zrzeszeń, którym podlegałyby gospodarstwa hodowli rolnej — elitarniej bydlą, trzody chlewnej, koni, państwowych stad ogierów i stacji sztucznego unienniania bydła.

- W hodowli, szczególnie bydła, powinno się kierować w pierwszym rzędzie zdrowotnością, a dopiero w dalszym etapie ich produktywnością. Należy jak najwcześniej zmienić obecny kierunek hodowli, wstrzymując na pewien czas lub ograniczając do minimum import z zagranicy. Silnie występująca gruźlica szczególnie u bydła (około 60 proc. sztuk chorych) wymaga

jak najenergiczniejszego leczenia i selekcji sztuk chorych. Z tych względów należy się oprzeć obecnie na własnym uszlachetnionym materiale, a w dalszym etapie zająć się poprawą linii hodowlanych.

- Podstawowym warunkiem powodzenia hodowli i uzyskania pożądanych rezultatów jest należyte zorganizowanie bazy paszowej.

W tym celu należy:

- a) zwrócić uwagę na pełne wykorzystanie produkcji ubocznej przemysłu rolnego.
- b) wykorzystać w pełni istniejące suszarnie mechaniczne zielonek, wybudować 50 nowych suszarni mechanicznych sitowych, oraz uruchomić suszarnie przy przemysle rolnym.
- c) wybudować zakład produkcji pasz dla woj. poznańskiego.
- d) Uruchomić zakład doświadczalny, poświęcony specjalnie badaniom lucerny i koniczyny, oraz ich hodowli przy zakładzie roślin pastewnych IUNG.
- e) Zwiększyć przydział maszyn jak np. kosiarek, grabiarek, przetrząsaczy, siewników do siewu kukurydzy i siewniczek do cięcia kukurydzy, siedemsetpięćdziesiąt kolumn parowniczych, bukowników do koniczyny (w roku 1955 18,5 proc. łąk nie było koszonych i użytkowanych).
- f) Zorganizować import nasion lucerny w ilości 150 ton rocznie.
- g) Nastawić przemysł chemiczny na produkcję herbicydów, które są nieodzownym środkiem zwalczania chwastów w nowoczesnym rolnictwie.
- h) Poprawić eksploatację koryta Noteci, które w wyniku zamulenia rzeki, utrzymuje tak wysoki poziom wody, że zalewa olbrzymie polaście łąk nadnoteckich, powodując straty obliczone na 1 milion ton siana.

Zaspokoić potrzeby człowieka

Przemysł spożywczy

Przemysł spożywczy zajmuje w województwie poznańskim dominującą rolę i stanowi największe zgrupowanie przemysłu spożywczego w Polsce.

1. Ilość i jakość surowca są najważniejszymi problemami przemysłu spożywczego.

1. Decydującym i głównym błędem dotychczasowej polityki ekonomicznej w rolnictwie naszego województwa jest niewłaściwa kierunkowość i proporcje produkcji rolniczej. Błędna polityka wymiarów obowiązujących odstaw zboża — podważyła tradycję ustalania kierunków produkcji rolniczej w zależności od potrzeb przemysłu spożywczego.

Wymiary obowiązujących dostaw winny być przeanalizowane z punktu widzenia opłacalności produkcji rolniczej i potrzeb przemysłu spożywczego — oraz wzajemnej współzależności tych dwóch dziedzin gospodarki narodowej.

2. Nieuwzględnianie przez przemysł potrzeb rolnictwa — wpływa na zawężenie bazy surowcowej. Przemysł spożywczy utracił ten wzajemny związek m. in. poprzez błędną gospodarkę odpadami przemysłowymi.

Nieprzeanalizowane przedstawienie naszego województwa na „zbożowe” oraz błędna koncepcja centralizacji zakładów za wszelką cenę spowodowała unieruchomienie około 200 gorzeln rolniczych a pozostałych 230 czynnych gorzeln pracuje na 30 proc. swoich zdolności produkcyjnych. W całym świecie znane jest znaczenie wywaru i jego wpływ na podniesienie hodowli i na jakość obornika.

Rolnik dostarcza do przemysłu więcej surowca, mając zapewniony zwrot wartościowych odpadów paszowych. U nas ten jedynie słuszny postulat nie został uwzględniony a indywidualnym dostawcom zabroniono wydawania wywaru.

Na 9.700 t suchych wysiódków buraczanych, produkowanych w naszym województwie dostawcy otrzymują do swej dyspozycji tylko 105 t.

Przemysł mleczarski obciąża się b. wysokimi planami produkcji białkowej z mleka chudego — mimo że znane są wyliczenia, że np. w r. 1955 wieś przeznaczyła na cele hodowlane ok. 100 milionów litrów mleka pełnowartościowego, nie mając możliwości uzyskania z zakładów mleczarskich mleka chudego na cele hodowlane.

Ilość masła uzyskanego z pozostawionego w gospodarstwach mleka — pozwoliłaby zwiększyć o 50 proc. zaopatrzenie rynku naszego województwa.

O ile na całym świecie białko spożywcze zużywane jest na cele odżywcze i paszowe — u nas używa się kazeiny do wyrobu guzików i włókien sztucznych — nie zając sobie sprawy z konsekwencji ekonomicznych takiej polityki.

Oceniając wartość produkcji ziemniaków w Polsce na równą wartość wydobytanego węgla — należy podkreślić karygodny fakt lekceważenia tego surowca. W Polsce nikt na serio nie interesuje się olbrzymimi stratami, jakie ponosi nasza gospodarka w tej dziedzinie produkcji. Mimo że powszechnie znane są straty dochodzące setek milionów zł wskutek ubytków w kopcowaniu — unieruchomiono np. liczne płatkarnie zamiast je rozbudować.

Nie docenia się znaczenia odpadów przemysłowych dla rolnictwa. Nie robi się w zakresie przystosowania różnego rodzaju odpadów (np. wycierki ziemniaczane, serwarki, odpady z przemysłu owocowo-warzywnego) poprzez prasowanie, suszenie, konserwowanie dla ułatwienia dalszego transportu, małe postępy widzimy w zakresie produkcji drożdży pastewnych itp.

Wydane niektóre zarządzenia w przem. olejarskim — pozwoliły co prawda zwiększyć ilość uzyskiwanego oleju z rzepaku, ale równocześnie obniżono bardzo poważnie wartość paszową makuchów rzepakowych, których dzisiaj chłop nie chce kupować.

Niezbędne jest zrealizowanie następujących postulatów:

- 1) Wszystkie odpady przemysłowe winny być przeznaczone dla dostawców surowca proporcjonalnie do ilości dostarczonego surowca.
- 2) Uruchomić produkcję we wszystkich zakładach przemysłu spożywczego województwa poznańskiego np. płatkarnie — gorzelnie, rakarnie, olejarnie itp.
- 3) Opracować naukowo i wprowadzić do produkcji procesy technologiczne, pozwalające wzbogacać odpady przemysłowe w niezbędne składniki odżywcze.
- 4) Powołać ogólnopolski komitet gospodarki ziemniakami oraz odpadami przemysłowymi. Należy powołać instytut ziemniaczany i rozwinąć wszystkie formy opieki nad uprawą ziemniaków jak: nawozy, zwalczanie chorób, maszyny do uprawy i sprzętu itp.
3. Istotnym czynnikiem decydującym o jakości produktów przemysłu spożywczego jest jakość surowca. Jakość

Melioracje rolne

Realizacja inwestycji wodno - melioracyjnych winna się odbywać przy jak największym współudziale przyszłych użytkowników wznoszonych urządzeń.

Eksploatacja i konserwacja winny być wykonywane w sposób jednolite zorganizowany, w zasadzie środkami własnymi zainteresowanych rolników. Dla celów konserwacyjno - eksploatacyjnych zorganizować nowe względnie re-aktywować dawniej istniejące spółki wodne.

Zaopatrzenie rolnictwa w maszyny i narzędzia

Stan zaopatrzenia rolnictwa w maszyny i narzędzia jest wysocy nie wystarczający. Wymaga to daleko idących reform. Nie można zrozumieć, w jaki sposób jest marnotrawiona praca 2 instytutów specjalnie poświęconych sprawie mechanizacji rolnictwa, 15 fabryk wytwarzających maszyny rolnicze oraz odgórny zarząd departamentów trzech ministerstw i kilku centralnych zarządów.

Wobec tak niepomysłnego stanu rzeczy nasuwają się następujące wnioski:

1. Dotychczasowa elektryfikacja jest przeprowadzana wyłącznie pod kątem umożliwienia oświetlenia mieszkań i budynków. Dostarczenie energii w celu codziennego pompowania wody, ciecía sieczki, młócenia, śrutowania, czyszczenia zboża itp. jest rzeczą dla rolnictwa najważniejszą. Elektryfikacja wsi musi wyprzedzać mechanizację.
2. Należy przeanalizować plan pięcioletni w dziedzinie asortymentu i ilości planowanej produkcji ciągników, maszyn i narzędzi rolniczych.
3. W celu umożliwienia jak najszybszego zaopatrzenia w maszyny należy znormalizować ich wymiary, co umożliwi przystąpienie do produkcji masowej.

Na razie należy zaniechać budowy kombajnów oraz maszyn bardziej skomplikowanych, które ewentualnie można sprowadzać z zagranicy. Umożliwi to zwiększenie produkcji maszyn prostych.

Znajdujące się na terenie plugi parowe wyremontować i użyć do pracy jako narzędzia dużo lepsze do orki od ciągników.

4. Ustalić i sprecyzować zadania POM-ów w dziedzinie mechanizacji rolnictwa. POM-y poza remontami i obsłużeniem ciągników i maszyn powinny poprzez zespół swoich mechaników wpłynąć na podniesienie kwalifikacji użytkowników oraz dbać o właściwe użytkowanie maszyn w terenie.

Wprowadzić do instytutów IUNG, IHAR i Stacji Selekcji Roślin doświadczalnictwo z maszynami.

surowca i wyrobów gotowych zależy nie tylko od przemysłu, ale również od rolnictwa i od przedsiębiorstw pośredniczących w skupie. Dotychczasowe przedsięwzięcia organizacyjne, zarządzania, polityka cen, organizacja po średnictwa skupu itp. działały hamująco względnie nie umożliwiały podjęcie skutecznych środków zmierzających do polepszenia jakości surowca.

W przemyśle mleczarskim mają miejsce milionowe straty, powstające na skutek pogarszania się gatunkowości masła, magazynowanego w chłodniach. Wynika to z braku urządzeń chłodniczych.

W przemyśle mięsnym utworzenie pośredniczących przedsiębiorstw skupu uniemożliwia praktycznie współpracę przemysłu z producentem na odcinku zootechniki, hodowli, weterynarii itp. Aparat pośredniczący w skupie, spełnia tylko i to słabo funkcje ściśle handlowe.

Zły stan zdrowotny i choroby żywca oraz niedostateczna walka z chorobami — wpływa ujemnie na jakość wyrobów gotowych.

System bodźców materialnych za jakość wyrobów stosowany wobec załóg jest niedostateczny. Należy podnieść odpowiedzialność personelu produkcyjnego i powiązać pracę kontroli technicznej z laboratoriami zakładowymi.

Niedostatecznie wykorzystuje się do utrzymania jakości wyrobów lód naturalny, stosowany jeszcze powszechnie za granicą.

Celem podniesienia jakości surowca:

- 1) Należy uruchomić produkcję maszyn i urządzeń chłodniczych w zakładach metalowych.
- 2) Reaktywować prywatne zakłady rzemieślnicze produkujące nieskomplikowane urządzenia chłodnicze (np.: dla przem. mleczarskiego — oziębiacze, sita itp.).
- 3) Uwzględnić w planach inwestycyjnych właściwą lokalizację chłodni.
- 4) W większym stopniu wykorzystywać do skupu, transportu, magazynowania i produkcji lód naturalny.

Przedsiębiorstwa skupu nie liczące się z jakością surowca i bieżącymi potrzebami przemysłu doprowadzają do olbrzymich strat i pogorszenia jakości przez niewłaściwe magazynowanie.

Polityka cen skupu na artykuły rolne nie odzwierciedla działania prawa wartości — powoduje niechęć rolników do rozszerzenia niektórych działań produkcji względnie niechęć zakładów przemysłowych do rozszerzenia nierentownej produkcji w oparciu o zbyt kosztowne surowce.

Usprawnienie skupu wymaga spełnienia dwóch zasadniczych postulatów:

- 1) Należy zlikwidować drogie i nierentowne pośredniczące w skupie przedsiębiorstwa. Skup oprócz na bezpośrednich stosunkach i umowach pomiędzy przemysłem, a rzeszą producentów.
- 2) Organa władzy państwowej winny dokonać analizy cen skupu i opłacalności produkcji rolniczej — zgodnie z działaniem prawa wartości.
- 3) Polityka inwestycyjna przemysłu spożywczego województwa poznańskiego wymaga wszechstronnego rozpatrzenia i zaopiniowania przez ekonomistów i inżynierów

Przemysł drzewny

Zbyt mało zrobiono w zakresie zastępowania drewna innymi materiałami. Dotyczy to głównie 3 resortów, stanowiących najpoważniejszych konsumentów w kraju tzn. w budownictwie — rusztowania, szalowania, wiązania dachowe, parkiety, w kolejnictwie — podkłady i w górnictwie — stemple górnicze.

Niedostateczną troską otoczony jest rozwój przemysłu wykorzystującego odpady drzewne. Tylko około 50 proc. drzewa z wyrębu znajduje swoje produkcyjne wykorzystanie.

Wióry spala się w piecach. Nie produkuje się w dostatecznym zakresie znanych za granicą płyt z odpadków drzewa. Istnieje brak suszarni drzewa, względnie w istniejących suszarniach na skutek prymitywizmu urządzeń niszczy się względnie pogarsza klasę około 20 proc. drewna.

Dla oszczędności drewna niezbędne jest spełnienie następujących postulatów:

- 1) W jak najkrótszym czasie rozszerzyć produkcję materiałów zastępczych przede wszystkim w budownictwie, kolejnictwie i górnictwie.
- 2) Rozbudować przemysł wykorzystujący odpady drzewne (np. płyty, chemiczna przetwórka drewna itp.).
- 3) Wydać zarządzenie zakazujące spalanie wiórów, wyposażać zakłady drzewne w brykietarnie wiórów.

- 4) Wzmocnić środki zmierzające do polepszenia gospodarki drewnem, zwiększyć nakłady na zalesienie nowych terenów.
- 5) W Poznaniu istnieje naukowy ośrodek badawczy drewna oraz wyspecjalizowane w projektowaniu suszarni Biuro Projektów Budownictwa Przemysłowego. Należy w pełni wykorzystać ich możliwości dla podniesienia poziomu gospodarki drewnem.
- 6) Zasadniczym warunkiem rozwoju przemysłu meblarskiego jest rozszerzenie możliwości zaopatrzenia w surowiec i półfabrykaty jak: okleiny, wszelkiego rodzaju płyty, okucia, lakiery itp.

Zaopatrzenie w wodę

Silnie rozbudowujący się przemysł zamiast budować własne ujęcia wody, korzystał w miastach i miasteczkach z taniej wody wodociągowej, co spowodowało prawie wszędzie silny deficyt wody, nie znajdujący pokrycia w równoległych inwestycjach rozbudowy wodociągów.

Miejskie wodociągi rozwijały przeważnie to zagadnienie kosztem jakości wody. W wielu wodociągach urządzenia do oczyszczania wody, jako wąskie gardła produkcji, zostały wyłączone z ruchu.

W celu poprawy tego stanu rzeczy należy:

- 1) Ustalić cenę na wodę w wysokości odpowiadającej kosztom produkcji.
- 2) Odpisy amortyzacyjne użyć na remonty kapitałne, i na inwestycje na sieci wodociągowo-kanalizacyjnej. Tam, gdzie powstał deficyt wody, przemysł powinien korzystać z własnych ujęć wody, tak by ludność nie ucierpiała z powodu braku wody.

Budownictwo

Przygotowanie inwestycji

Należy przejść od metody bieżącego planowania na rzeczowe planowanie długofalowe dla 2 lub 3 pięcioletnich okresów inwestycyjnych, planowanie średniofale dla jednego okresu pięcioletniego oraz planowanie bieżące na jeden rok.

Plany inwestycyjne muszą być powiązane z odpowiednimi planami urbanistycznymi oraz wszelkimi inwestycjami towarzyszącymi.

Należy dążyć do zacieśnienia współpracy głównych czynników, składających się na cykl inwestycyjny, tj. inwestorów, biur projektowych, wykonawców oraz producentów materiałów i prefabrykatów.

Podstawą współpracy powinien być wspólny ramowy harmonogram cyklu inwestycyjnego od chwili rozpoczęcia opracowania założeń do czasu oddania obiektu do eksploatacji.

Jedną z przyczyn trudności w lokalizacji inwestycji jest brak planów zagospodarowania przestrzennego, wynikającego z braku wieloletniego programowania w resortach. Należy dążyć do niezwłocznego opracowania planów zagospodarowania przestrzennego, sprzęgających planowane inwestycje w zharmonizowany zespół.

Projektowanie

Biura projektowe powinny być głównym instrumentem polityki inwestycyjnej w zakresie postępu technicznego, ekonomiki inwestycji oraz zharmonizowania terminów przygotowania dokumentacji i realizacji inwestycji.

Niezbędne jest opanowanie żywiołowości i przypadkowości w przydzielaniu zadań dla biur projektów. W zasadzie każdy inwestor powinien posiadać skierowanie do jednego biura projektów, które byłoby obowiązuje zaopatrzyć cały kompleks inwestycji w dokumentację. W przypadku inwestycji przemysłowych skierowanie powinno mieć miejsce w zakresie technologii do resortowego biura technologicznego, w zakresie budowlano-instalacyjnym bezpośrednio do jednego biura projektów budownictwa przemysłowego.

Zarówno biuro projektujące rozwiązanie technologiczne jak i biuro wykonujące dokumentację budowlano-instalacyjną powinny być w ścisłym kontakcie z inwestorem od czasu sformułowania potrzeby inwestycji.

Zlecenie projektów budowlano-instalacyjnych do biura projektów resortu budownictwa powinno być obowiązujące. Projektowanie bowiem stanowi fazę przygotowania produkcji przedsiębiorstw budowlano-montażowych.

Należy zmienić system plac w biurach projektowych w kierunku stworzenia rzeczywistych bodźców materialnych dla osiągnięcia wyższej wydajności i jakości pracy, pozostawiając Kierownictwu biura prawo dysponowania funduszem plac w ramach obowiązujących stawek i przy zachowaniu prawidłowego kosztu prac projektowych w stosunku do wartości inwestycji.

Postępowe metody projektowania powinny prowadzić do osiągnięcia maksymalnych efektów ekonomicznych.

Podstawowym kryterium oceny projektu są wyniki analizy projektów pod względem zużycia środków finansowych, oszczędności materiałów deficytowych i pracochłonności oraz kosztu eksploatacji obiektu. W związku z tym należy rejestrować wg jednolitego systemu realne efekty techniczno-ekonomiczne dla różnych kategorii obiektów.

W zakresie typizacji specjalny nacisk należy położyć na opracowanie typowych elementów szczególnie prefabrykatów oraz sekcji budynków.

Wykonawstwo

Doprowadzić do rytmiczności produkcji przedsiębiorstw budowlano-montażowych poprzez ustalenie rocznego planu oddawania obiektów do użytku.

Należy zagwarantować w planie produkcyjnym odpowiednią ilość stanów przerobowych zamkniętych i otwartych, szczególnie na koniec roku.

Należy skłonić inwestorów do rozpoczynania inwestycji od uzbrojenia terenu.

Przyspieszyć rewizję obowiązujących systemów planowania i sprawozdawczości poprzez wyeliminowanie zbędnych sprawozdań. Personel techniczny budów jest w dalszym ciągu przeciążony sprawozdaniami i meldunkami, co uniemożliwia im sprawowanie właściwej kontroli produkcji.

Stopień mechanizacji budowy powinien być każdorazowo uzgodniony z wyposażeniem wykonawcy w sprzęt. Projektowany zakres mechanizacji budowy powinien być uzasadniony pod względem ekonomicznym, technicznym, organizacyjnym oraz terminów oddania obiektów do eksploatacji. Należy zwrócić szczególną uwagę na małą mechanizację robót i wyposażenie budowy w lekki sprzęt budowlany.

Wprowadzić do budownictwa koparki wąskoprzestrzenne lekkiej konstrukcji, koparki wielonaczyniowe, zgrabiarki itp.

Ustalić jeden typ agregatu mechanicznego do tynkowania — uwzględniając dodatnie cechy dotychczas stosowanych typów.

Wytępować zakłady do produkcji części zamiennych do budowlanego sprzętu typowego i nietypowego w większym zakresie niż dotychczas.

Zobowiązać PZS Bud. Miejskiego do dostawy sprzętu ciężkiego łącznie z kompletnym osprzętem, a szczególnie żurawie wieżowe z materiałem na podłoże (szyny i podkłady).

Należy szczególną uwagę przywiązać do właściwego ustalenia na naszym terenie zagadnień budownictwa wiejskiego, a w szczególności:

należy powołać do życia Instytut Budownictwa Wiejskiego w Poznaniu. W Instytucie tym należy opracować normatywy z zakresu bu-

3) Utworzyć w Polsce Urząd Gospodarki Wodnej według wzorów istniejących w NRD, Czechosłowacji i na Węgrzech, gdyż budownictwo hydrotechniczne związane z wykorzystaniem wody dla gospodarki komunalnej, przemysłowej, drogowej, komunikacyjnej, energetycznej, żeglugowej, leśnej, rolniczej itd., wymaga odpowiedniego skoordynowania zamierzeń i podporządkowania oceny zamierzeń jednej instytucji odpowiedzialnej za gospodarkę wodną w skali ogólnokrajowej.

W budownictwie wodociągów i kanalizacji istnieje brakoróbstwo, wyrządzające gospodarce narodowej olbrzymie szkody.

Podczas gdy wodociągi winny być budowane na okres eksploatacyjny co najmniej 100 lat, a kanalizacje nawet na 200 lat, obecnie wykonane inwestycje niszczą już po kilkunastu latach.

W celu poprawy tego stanu rzeczy należy:

- 1) Regulaminy premiowania przedsiębiorstw produkujących materiały i urządzenia oraz przedsiębiorstw wykonawstwa inwestycyjnego tak ułożyć, by nacisk położyć na jakość a nie tylko na ilość produkcji.
- 2) Nie pozwolić na wykonawstwo inwestycji z nieodpowiednich materiałów, które wpływają decydująco na zmniejszenie trwałości inwestycji np.: budowa kanałów ze zwykłej cegły, uszczelnianie lewarów azbesto-cementem zamiast ołowiem itp.

Przemysł włókienniczo - odzieżowy

- 1) Należy zlikwidować pośredniczą w sprzedaży centrale handlowe, co zmniejszy koszty związane z obrotem towarowym.
- 2) Należy uniezależnić zakłady przem. odzieżowego od centralnych komórek wzorujących — co wyzwoli własną inicjatywę zakładów i wprowadzi do zbytu artykułów moment konkurencyjny.

downictwa wiejskiego w oparciu o materiały naukowo-badawcze, obejmujące całokształt zagadnienia — technologię gospodarstwa rolnego, plany przestrzenne, warunki środowiskowe poszczególnych budynków i ich zespołów, stosowane materiały budowlane i konstrukcje, wyposażenia instalacyjne, oraz inne urządzenia mające na celu wprowadzenie na szerszą skalę mechanizacji.

W celu wskazania właściwej metody i nadania kierunku projektowania należy opracować wzorcowe i przykładowe rozwiązania projektów technologicznych, schematów funkcjonalnych i planów zagospodarowania przestrzennego dla różnego rodzaju osiedli wiejskich i ośrodków produkcyjnych w zależności od kierunku gospodarki i arealu użytków rolnych.

Ekonomia budownictwa

Celem stworzenia bodźców ekonomicznych konieczne jest zainteresowanie pracowników w wynikach finansowych działalności przedsiębiorstwa, przy tym, jeśli chodzi o pracowników fizycznych, to winni być oni zainteresowani w oszczędnościach materiałowych, wydajności, w terminowym i jakościowo dobrym wykonaniu, pracownicy umysłowi zaś winni być zainteresowani w wygospodarowanej akumulacji i dobrym wykonawstwie.

Zagadnienie ogólnooorganizacyjne

Należy połączyć istniejące w resorcie budownictwa instytuty naukowe w jeden Instytut Budownictwa i wskazać dla niego zasadnicze zadania kierunkowe zgodne z najpilniejszymi potrzebami odczuwanymi w praktyce.

W celu zabezpieczenia istniejącej i nowopowstającej substancji mieszkaniowej od przedwczesnego zniszczenia, należy powołać przy miejskich i powiatowych zarządach budynków mieszkalnych niewielkie grupy remontowe, które przejmą konserwację i drobne bieżące naprawy budynków oraz urządzeń socjalnych.

Nadzór wykonawstwa przez DBOR nie spełnia swego zadania. Wskazane jest przywrócenie nadzoru inwestycyjnego inwestorowi w oparciu o rozszerzony wydatnie zakres nadzoru autorskiego ze strony biura projektów.

Opieka nad pracownikiem

1. Należy utworzyć Państwową Inspekcję Pracy, której należy powierzyć sprawy:

bezpieczeństwa pracy, higieny pracy (w zakresie ustalonym w przepisach bhp); ochrony pracy w zakresie przestrzegania obowiązujących przepisów ustaw i układów zbiorowych.

Państwowa Inspekcja Pracy powinna być administracyjnie związana z Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej, natomiast pod względem rzeczowym i personalnym powinna być bezpośrednio podporządkowana Głównemu Inspektorowi Pracy.

Spółeczna Inspekcja Pracy (bez prawa wydawania nakazów) powinna wchodzić w zakres działalności związków zawodowych powołanych do obrony bezpośrednich interesów pracowników.

Konieczna jest jak najszybsza i intensywna popularyzacja zagadnień bhp i op. poczynając od szkół podstawowych. Szczególnie baczna uwaga należy zwrócić na szkolnictwo zawodowe średnie.

Zakłady pracy powinny być zainteresowane bezpośrednio w polepszeniu warunków bezpieczeństwa pracy przez obniżanie składek ubezpieczeniowych zakładom, w których bhp jest na wysokim poziomie.

Poprawę warunków bytowych pragną inżynierowie i technicy uzyskać poprzez:

- przydział mieszkań na równi z innymi pracownikami;
- ustalenie wynagrodzeń odpowiadających wkładowi pracy oraz twórczemu wysiłkowi w dziedzinie technicznej lub organizacyjnej;
- przyznawanie dodatków zdrowotnych (karty branżowe) inżynierom i technikom zatrudnionym w warunkach pracy, w których pracownicy fizyczni te dodatki otrzymują;
- zaliczenie okresu studiów przy ustalaniu renty, niezależnie od tego, czy pracownik przed studiami był zatrudniony czy też nie był;
- obniżenie granicy wieku, uprawniającej do zaopatrzenia emerytalnego z 65 na 60 lat;
- polepszenie jakości umundurowania i obuwia dla pracowników, którzy z tych przydziałów korzystają;
- inżynierom i technikom pracującym w terenie należy zapewnić odpowiednie środki lokomocji.

Właściwy człowiek na właściwym miejscu

Ilość studiujących powinna być dostosowana do przewidywanych potrzeb i kierunków rozwoju gospodarki narodowej oraz do rozmiarów pomocy technicznej Polski dla krajów gospodarczo — opóźnionych.

Wąska i jednokierunkowa specjalizacja powinna być ograniczona do uzasadnionych potrzebami gospodarczymi wyjątków.

W okresie studiów należy położyć specjalny nacisk na zagadnienia następujące:

- a) rozszerzenie programu praktyk zawodowych, praktykanci powinni spełniać określone robocze funkcje;
- b) wyposażenie uczelni powinno odpowiadać postępowi technicznemu w poszczególnych dziedzinach;

c) przedmioty ogólne (matematyka, fizyka, chemia itp.) powinny być w swej treści powiązane z zagadnieniami, jakie może napotkać w swej pracy inżynier. Przedmioty te powinny być dostosowane do programu studiów poszczególnych działów;

d) gruntowniejsze przygotowanie przyszłych inżynierów w zakresie organizacji i ekonomiki produkcji;

e) rozszerzenie zakresu studiów w zaniebanych dotychczas dziedzinach techniki.

Zrewidować istniejącą sieć średnich szkół technicznych celem dostosowania do przewidywanych potrzeb gospodarki narodowej. Okres kształcenia techników powinien obejmować do 6 lat, po ukończeniu szkoły podstawowej. Nieuzasadniona jest wąska specjalizacja w okresie nauki.

Niezbędne jest wydane rozszerzenie szkolenia praktycznego techników w warsztatach szkolnych, w rozbudowanym systemie praktyk oraz praktycznym powiązaniu programów przedmiotów ogólnokształcących i zawodowych z zagadnieniami, które napotka technik w swej pracy.

Nakazy pracy należy zastąpić skierowaniami do pracy. Absolwenci uczelni powinni być kierowani na właściwe stanowiska, po okresie wprowadzającym, pozwalającym pracodawcy poznać ich kwalifikacje oraz zorientować absolwentów w wymaganiach zakładu pracy.

Zatrudnienie w biurach projektów, biurach konstrukcyjnych oraz instytucjach, powinno mieć miejsce po dłuższym okresie praktyki w produkcji.

Na stanowiskach zawodowych, określonych terminem „inżynier” lub „technik” (np. naczelny inżynier, inżynier ruchu, technik normowania itd.), mogą być zatrudnione jedynie osoby, posiadające odpowiadający nazwie stanowiska, tytuł naukowy.

Obsadzanie stanowisk kierowniczych powinno być traktowane, jako najbardziej odpowiedzialna czynność organizacyjna. Przy doborze kandydatów — w pierwszym rzędzie należy uwzględniać: ideowość, zalety charakteru, kondycję umysłową i fizyczną, wykształcenie zawodowe i ogólne zdolności administracyjne i doświadczenie.

Naczelna Organizacja Techniczna, przez swych delegatów w związkach zawodowych, powinna być rzecznikiem interesów inżynierów i techników. NOT powinna przejąć niektóre uprawnienia związków zawodowych wobec inżynierów i techników, dążąc do utworzenia Izby Technicznej.

Uposażenie inżynierów i techników powinno zapewniać im godziwy byt. Wysokość uposażeń powinna być zróżnicowana w zależności od wykształcenia, stażu pracy, wykazywanych umiejętności zawodowych oraz zajmowanego stanowiska.

Stopa podatków od wynagrodzenia powinna być zrównana ze stosowaną dla pracowników fizycznych.

NOT powinna dążyć do zakładania Domów Inżyniera, celem zabezpieczenia starości, wysłużonym inżynierom i technikom.

Czym powinny być organizacje techniczne

Kola Zakładowe Stowarzyszeń Technicznych mają szerokie zadania w zakresie:

a) współpracy z Kierownictwem Zakładu, Radą Techniczną i Samorządem Pracowniczym celem usprawnienia organizacyjnego i technicznego produkcji. Koło Zakładowe powinno posiadać swych przedstawicieli w Samorządzie Pracowniczym.

b) opieki nad Klubem Techniki i Racjonalizacji, postępowymi osiągnięciami technicznymi i biblioteką techniczną zakładu;

c) opieki nad pogłębieniem i uzupełnieniem wiedzy technicznej,

Stowarzyszenia Naukowo-Techniczne powinny skoncentrować swą działalność w następujących kierunkach:

a) kierowanie pracą branżowych kół lub sekcji w zakładach pracy lub powiatach w zakresie działalności Stowarzyszenia;

b) organizowanie i popieranie prac naukowo-technicznych, narać i publicystyki;

c) organizowanie wycieczek technicznych, krajowych i zagranicznych;

d) pogłębienie i uzupełnienie wiedzy technicznej, organizowanie ruchu racjonalizatorskiego i popieranie postępowych osiągnięć technicznych;

e) organizowanie sekcji specjalistycznych dla popierania rozwoju technicznego w poszczególnych gałęziach techniki;

f) nadawanie uprawnień zawodowych.

W działalności swojej Stowarzyszenia Naukowo-Techniczne powinny ściśle współpracować z uczelniami, instytutami naukowo-technicznymi, biurami projektowymi itd.

Naczelna Organizacja Techniczna ma za główne zadanie działać w imieniu ogółu inżynierów i techników oraz reprezentować ich postulaty.

Uważa się za potrzebne uruchomienie na terenie Poznania następujących czasopism technicznych:

a) pismo dla praktyków budownictwa (poziom średni). Brak tego rodzaju pisma daje się odczuwać powszechnie;

b) tygodnik rolniczy dla praktyków;

c) miesięcznik dla spraw obróbki plastycznej.

Realizacja postulatów

Postulaty techniczne i gospodarcze, przygotowane jako wnioski kół zakładowych, komisji stowarzyszeń naukowo-technicznych, opracowane przez 14 sekcji przeszło 100-osobowej Komisji Problemowej, mają doniosłe znaczenie jako:

SYGNAŁY wymagające posunięć od kierownictwa gospodarczego wszystkich stopni,

WYTYCZNE działania dla wszystkich inżynierów i techników,

PODSTAWA do dalszych dyskusji i opracowania programów naprawy gospodarczej na poszczególnych odcinkach.

Kontrola realizacji postulatów oraz rozwijanie inicjatywy w wytyczonym kierunku powinno być, odpowiednio do zakresu działania, zadaniem kół zakładowych wszystkich stowarzyszeń naukowo-technicznych oraz NOT jako ogólnej reprezentacji inżynierów i techników.

Celem stałego reprezentowania potencjału, jaki stanowią inżynierowie i technicy jako kierownicy życia gospodarczego, inicjowania posunięć gospodarczych, opiniowania propozycji wysuwanych w celu naprawy gospodarki oraz czuwania nad realizacją postulatów, Komisja Problemowa zgłosiła propozycję powołania przez Konferencję Wojewódzką — Komitetu Techniczno-Gospodarczego NOT. Do Komitetu Techniczno-Gospodarczego powinni wejść przedstawiciele wszystkich dziedzin życia gospodarczego z terenu województwa. Przedstawiciele ci powinni reprezentować wysoki poziom wiedzy, doświadczenie organizacyjne i gospodarcze, ideowość i szeroki horyzont myśli. Powinni cieszyć się pełnym zaufaniem swego środowiska oraz wielobranżowego aktywnie techniczno-gospodarczego naszego terenu.

Wojewódzka Konferencja Przedkongresowa Inżynierów i Techników odbędzie się 9 stycznia o godz. 10 w sali Izby Rzemieślniczej w Poznaniu, ulica Niezłomnych 2.

Pracownicy poszukiwani

Indywidualnych sprzedawców (również na zakładach pracy) na prowizję poszukuje Poznańska Gra Liczbowa. Zgłoszenia: Poznań, ul. Stalingradzka 4/10, pokój 7 (Nowy Ratusz), od godz. 9-16.00. 396g

Kotlarzy do prac w miedzi i aluminium oraz spawacza zatrudni natychmiast na dobrych warunkach Przedsiębiorstwo Remontowo - Montażowe Handlu Wewnętrznego Poznań, Traugutta 1/9, tel. 642-15 lub 528-96. K25

Kwalifikowanego oborowego z dwoma posłami poszukuje zaraz Gospodarstwo Rolne Urbanie, pow. Oborniki. Mieszkanie nowe 2-pokojowe z kuchnią przygotowane. Warunki płacy i usług wg układu zbiorowego pracy. K24

Pracowników z kwalifikacjami na stanowiska: głównych inżynierów produkcji, agronomów, zootechników, głównych księgowych, kierowników budownictwa poszukujemy dla podległych Zespołów PGR. Pismenne zgłoszenie z życiorysem nadsyłać pod adresem: Zjednoczenie PGR Polczyn - Zdrój, ul. Krucza 4, woj. koszaliński. K22

Dozorców przyjmują Zakłady Mięsne Rzeźnia w Poznaniu, ul. Garbary 101/111. Zgłoszenia osobiste w Zarządzie Spółdzielni Pracy Bud. i Napr. Tab. Kol. Półn. w Poznaniu, ul. Głogowska 99. 432g

Pedicurzystka kwalifikowana potrzebna natychmiast. R. S. P. Fryzjersko - Kosmetyczna Poznań, ul. Garbary 64. K53

Tokarzy wysokokwalifikowanych przyjmują Zakłady Produkcji Części Zapasowych w Poznaniu, ul. Chudoby 20. 352g

St. księgowego(a) o wysokich kwalifikacjach przyjmujemy. Uposażenie III gr. fin. Zgłoszenia osobiste w Zarządzie Spółdzielni Pracy Bud. i Napr. Tab. Kol. Półn. w Poznaniu, ul. Głogowska 99. 432g

Praca

Fryzjer potrzebny. Poznań, Głogowska 84. 91g

Szwalcar potrzebny od 1 stycznia 57 r. wzgl. później. Mieszkanie zapewnione. Warunki do omówienia na miejscu. Czesław Fryder, Naclaw nr 33, pow. Kościan. 133g

Medystka ekspedientka, tylko zdolna potrzebna. Oferty Biuro Ogłoszeń, Świerczewskiego 3 dla 140g.

Kołodzieja lub blacharza oraz ucznia przyjmie. Poznań, Stawackiego 28 — budowa karo-serii. 466g

Artysta - fotografik poszukuje modeli. Wynagrodzenie dobre. Oferty najchętniej z fotografią (do zwrotu) do Biura Ogłoszeń, Świerczewskiego 3 dla 478g.

Uczeń kowalski potrzebny zaraz. Marian Kościelnik, mistrz kowalski, Rybno Wielkie, pow. Gniezno. 10481p

Dochoząca do półtorarocznej dziewczynki potrzebna. Poznań, Inżynierska 11 m. 8, od godz. 17. 208g

Przyjmuje administrację domów. Oferty Biuro Ogłoszeń, Świerczewskiego 3 dla 209g.

Potrzebni przedstawiciele, przyjmujący zamówienia na portrety. Poznań, Górczyńska 27 m. 6. 215g

Poszukuje pilnie pomocy do dwójki dzieci. Poznań, Lam-pegio 8 m. 5. 218g

Ucznia krawieckiego przyjmie. Poznań, Fabryczna 1 m. 10. 238g

Marszałek kwalifikowany przyjmie. Oferty Biuro Ogłoszeń, Świerczewskiego 3 dla 238g.

Elektromechanik samodzielny, sumienny, z referencjami do prywatnego warsztatu potrzebny. Oferty Biuro Ogłoszeń, Świerczewskiego 3 dla 245g.

Gospośia potrzebna zaraz. Poznań, Wytównia Galantii, ul. Szkolna 3. 249g

Bielizniarka, krojczyni, prasowaczka na męskie koszule potrzebna zaraz. Oferty Biuro Ogłoszeń, Świerczewskiego 3 dla 250g.

Panią do szycia, pomoc do mowa ewentualnie emerytka na kilka godzin dziennie potrzebna zaraz. Poznań, Wrocławska 20 m. 5. 252g

Pomoc domowa na popołudniu potrzebna zaraz. Poznań, Świerczewskiego 50 m. 27. 258g

Pomoc domowa potrzebna zaraz. Poznań, Jackowska 29 m. 4. 260g

Samodzielną gospośię zatrudnić zaraz. W. Szablowski, Poznań, Fabryczna 35b m. 30. 268g

Pomoc domowa potrzebna zaraz. Poznań, Jackowska 29 m. 4. 260g

Zbliża się termin

wykupienia zamówionych losów

w kolekturach Monopoli Loteryjnego

Poznań — pl. Wiosny Ludów 3
— PDT — A. Lampego 14

K14

Nauka

Tańców nowoczesnych, ludowych wyucza Szczurkówna. Poznań, Marcinkowskiego 2a, parter. 25246g

Kursy pisania na maszynach organizuje Stowarzyszenie Stenografów i Maszynistów PRL Poznań, ul. Chelmońskiego 7, tel. 653-11. Zamiejscowi słuchacze korzystają ze zniżek kolejowych. 246g

Tańców towarzyskich uczy. Poznań, Mickiewicza 27 m. 7. 362g

Kupno

Bobkowe liście, gorczyce, kminek, majeranek kruszony, koper włoski, paprykę pieprz turecki, kolender, kupie. Strzelecki, Kostrzyn Wielkopolski, telefon 80. 25287g

Kupie większą ilość dżwigarów 18, 22. Anioła, Poznań, Fabianowo, ul. Kowalewiczka 24. 71g

Srebro stołowe kupie. Poznań, Chłapowskiego 3 m. 3. 134g

Kompresor z pistoletem kupie w dobrym stanie. Poznań, Zupańskiego 12 m. 17, od godz. 14-20. 158g

Wagę dla niemowląt kupie lub wypożyczę. Oferty z podaniem ceny do Biura Ogłoszeń, Świerczewskiego 3 dla 202g.

Swiece samochodowe używane 10 — 14 — 18 mm każdej ilości kupuje: „Centrum”. Kamiński, Poznań, Dzierżyńskiego 61. 348g

Szklifierkę na 2 kamienie 220/380 V kupie. Kamiński, Poznań, Dzierżyńskiego 61. 350g

Krate na drzwi wejściowe kupie najchętniej zużwaną. Zgłoszenia: Poznań, Kozia 5 m. 3 (od godz. 14-16). 42617

Kupie gater w dobrym stanie. Jerzy Dobrowolski, Dąbrowa Górnicza, 3 Maja 15, telefon 684-73. 10358p

Kupie opony 16 wraz z tarczami i osiami do wozu. Zgłoszenia z ceną kierowcą pod adresem: Marian Kościelnik, Rybno Wielkie, powiat Gniezno. 10480p

Młocarnię samoczynną, dobrą, średnią kupie. Wojciech Mielcarz, Dobrzyca, pow. Pleszew. 10483p

Kupie ściany i okna barakowe oraz lodówkę „Bosch”. Poznań, tel. 27-93. 206g

Szklifierkę (Wandarm) kupie. Oferty z opisem kierowcą: Zarnowski Pniewy — Sz. Poznańska 6a. 212g

OGŁOSZENIA DROBNE

Kupie ciągnik „Zetor” lub „Durs”. Szóstak, Kąjew, p-ta Pleszew. 232g

Taksometr kupie. Poznań, tel. 654-05. 253g

Aparat trykotarski, najchętniej „Knitax” kupie. Oferty Biuro Ogłoszeń, Świerczewskiego 3 dla 259g.

Pianino kupie. Oferty z podaniem marki, ceny do Biura Ogłoszeń, Świerczewskiego 3 dla 275g.

Kupie samochód osobowy, do bry. Oferty Biuro Ogłoszeń, Świerczewskiego 3 dla 277g.

Motocykl 125 ccm „Miński” lub „Sokół” kupie. Oferty Biuro Ogłoszeń, Świerczewskiego 3 dla 296g.

Sprzedaż

Wózki dziecięce, autka drewniane autka koszykowe, ceratowe, spacerówki, na łożyskach, meblowe gąte oraz lalkowe polecają: Bracia Chojnacy Poznań, Wrocławska 25. 25342g

Maszynę „Singer” krawiecko-cholewkarską w bardzo dobrym stanie sprzedam. Stawski, Poznań, Umińskiego 25 m. 15. 00009g

Lisy piesaki hodowlane, same, sprzedam. Przecławski, Czarnków, Kościuski 130, telefon 105. 83g

Uwaga! Wyjeżdżający zagranicę! Futro białe gronostaje okazujecie sprzedam. Poznań, Dzierżyńskiego 20, Komis. 391g

Powóz kryty w dobrym stanie sprzedam. Stróżak, Wilkowice 1, pow. Leszno. 10351p

Sprzedam auto dla inwalidy, nowe, dwuosobowe, kryte. Pielichowski, Krzyż Wlkp., Bieruta 32. 10355p

Majeranek tarti w większych ilościach sprzedam. Roman Piwoński, Grodzisk Wlkp., ul. Łamana 5. 10354p

Kosiarke w dobrym stanie sprzedam. Chojnacki, Paproć 149, 1,5 kilome- tra od stacji kolejowej Nowy Tomysl. 10357p

Maszynę do szpuntowania desek sprzedam. Brzeziński, Gdynia, Pomorska 5, telefon 33-61. 10484p

Wózek koszykowy w dobrym stanie tanio sprzedam. Poznań, Marcinkowskiego 16 m. 12. 244g

Beczki dębowe sprzedam. Poznań, ul. Grunwaldzka 43 m. 8. 231g

Wózek koszykowy w dobrym stanie tanio sprzedam. Poznań, ul. Grunwaldzka 43 m. 8. 231g

Beczki dębowe sprzedam. Poznań, ul. Grunwaldzka 43 m. 8. 231g

Wózek koszykowy w dobrym stanie tanio sprzedam. Poznań, ul. Grunwaldzka 43 m. 8. 231g

Beczki dębowe sprzedam. Poznań, ul. Grunwaldzka 43 m. 8. 231g

Wózek koszykowy w dobrym stanie tanio sprzedam. Poznań, ul. Grunwaldzka 43 m. 8. 231g

Beczki dębowe sprzedam. Poznań, ul. Grunwaldzka 43 m. 8. 231g

Wózek koszykowy w dobrym stanie tanio sprzedam. Poznań, ul. Grunwaldzka 43 m. 8. 231g

Beczki dębowe sprzedam. Poznań, ul. Grunwaldzka 43 m. 8. 231g

Wózek koszykowy w dobrym stanie tanio sprzedam. Poznań, ul. Grunwaldzka 43 m. 8. 231g

Beczki dębowe sprzedam. Poznań, ul. Grunwaldzka 43 m. 8. 231g

Wózek koszykowy w dobrym stanie tanio sprzedam. Poznań, ul. Grunwaldzka 43 m. 8. 231g

Beczki dębowe sprzedam. Poznań, ul. Grunwaldzka 43 m. 8. 231g

Wózek koszykowy w dobrym stanie tanio sprzedam. Poznań, ul. Grunwaldzka 43 m. 8. 231g

Beczki dębowe sprzedam. Poznań, ul. Grunwaldzka 43 m. 8. 231g

Wózek koszykowy w dobrym stanie tanio sprzedam. Poznań, ul. Grunwaldzka 43 m. 8. 231g

Beczki dębowe sprzedam. Poznań, ul. Grunwaldzka 43 m. 8. 231g

Wózek koszykowy w dobrym stanie tanio sprzedam. Poznań, ul. Grunwaldzka 43 m. 8. 231g

Beczki dębowe sprzedam. Poznań, ul. Grunwaldzka 43 m. 8. 231g

„RYTOSZTUKA”

SPÓŁDZIELNIA

PRZEMYSŁU LUDOWEGO I ARTYSTYCZNEGO

Poznań, Rynek Łazarski 4, telefon 630-69 i 635-42

* produkuje: biżuterię złotą, srebrną, metalową, pu-chary metalowe i kombinowane z kryształem, żetony, oznaki sportowe, pamiątki.

STARE MIASTO

Punkt usługowy: Stary Rynek 57, tel. 45-81, czynny od godz. 8-13, 15-18

● poleca usługi — złotniczo - jubilersko - rytownicze (wyłącznie z powierzchniowego materiału);

* sprzedaje detalicznie: biżuterii złotej, biżuterii i galanterii srebrnej i metalowej.

* Skup srebra.

GRUNWALD

Punkt usługowy: Rynek Łazarski 4, tel. 635-42, czynny od godziny 7-15

● poleca usługi — rytownicze.

BIŻUTERIĘ ZŁOTĄ
SREBRNĄ i METALOWĄ

produkcji

Spółdzielni

Przemysłu Ludowego i Artystycznego

„RYTOSZTUKA”

Poznań, Rynek Łazarski 4

najlepiej nabyć w sklepie przy Starym Rynku nr 57

K76

Serdeczne podziękowanie za przeprowadzoną operację i bardzo troskliwą opiekę w czasie choroby składa Prof. Dr. R. Drewsowi, Panu Adiunkowi Dr. Krokowi- cowski Dr. Sieradziemu, Dr. Górze oraz Wszystkim Le- karzom i Pielęgniarkom z Oddz. Chirurgii Koleciej II Kliniki Chirurgicznej Akademii Medycznej w Poznaniu.

A. Podszynowa,
Szczecin, Spółdzielca 25 m. 5.

334g

Sprzedam 4 ha ziemi z bu- dynekami. 70 000 zł. Małak, Wyrzeka, pow. Srem. 10353p

Kupie parcelę w Poznaniu lub okolicy chętnie w Puszczyko- wie, Puszczykowie z wolną budową. Oferty Biuro Ogło- szeń, Świerczewskiego 3 dla 99g.

Projekt architektoniczno-bu- dowlany elektryczny, sani- tarne, kosztorys nadzory, wykonawstwo wykonuje na- dal, inż. Fr. Reszelski Lu- boń, Waryńskiego 20, wzglę- nie Poznań, Niecała 12 m. 7. 166g

Piękne nakrycie do chrztu o- raz suknie balową i wizytową wypożycz. Poznań, Mickiewi- cza 20 m. 2. 25407g

Igły do podnoszenia oczek, najwyższej jakości polecamy. Naprawy igieł, maszynek wy- konujemy. F-ma „Terrax”, Poznań, Kochanowskiego 5. 25121g

W kuchniach gazowych po- prawiam znacznie warunki do- brego gazu, skracając bardzo wydatnie czas gotowania. Warsztat Mechaniki „Terrax”, Poznań, Kochanowskiego 5. 25122g

Szukam pomieszczenia (szo- pa, stodoła itp.) przy bocz-nicy kolejowej lub dworcu towarowym w Poznaniu lub okolicy. Poznań, tel. 14-52 względnie oferty Biuro Ogło- szeń Świerczewskiego 3 dla 78g.

Dnia 23 grudnia 1956 zgubi- no portfel z ważnymi doku- mentami, książeczką PKO na tramwaju nr 8 godz. 10.30-10.45. Znalazcę proszę o zwrot za wynagrodzeniem. Władysław Fengler, Piątko- wo, pow. Poznań. 154g

Dnia 23 grudnia 56 r. zgubi- lem pierścionek pamiątkowy, przy kasie w Zakładzie Fryz- jerskim Poznań, ul. 27 Gru- dnia 12. Znalazcę proszę o zwrot pracownikowi nr 10, 214g

Dnia 6 stycznia 1957 zmarł nagle, namaszczoney Ole- jami św., mój najdroższy mąż, nasz brat szwagier i wu- jek, przeżywszy lat 67, śp.

Mieczysław Goderski
Sodalis Marianus

Pogrzeb odbędzie się w środę 9 bm. o godz. 10.50 z kaplicy cmentarnej na Junikowie.

W głębokim smutku pogrążone
żona i rodzina

Poznań, pl. Bernardyński 4. 533g

Wszystkim, którzy oddali ostatnią przysługę najdro- ższej naszej, niezapomnianej Zmarłej, śp.

Janinie Szulcówniej

za słowa pociechy i kwiaty składamy
SERDECZNE PODZIĘKOWANIA

małka i siostra

227g

Wielbionemu Ks. dr. Wł. Karasiewiczowi Członkom Chóru kościoła św. Wojciecha, Radzie Zakładowej W-7 HCP Krewnym, Współpracownikom, Lokatorom oraz Wszystkim Znajomym, za oddanie ostatniej przysługi i przyczynienie się do uświetnienia pogrzebu śp.

Marii Osztynowicz

oraz za okazaną życzliwość, złożone wieńce i kwiaty
SERDECZNE PODZIĘKOWANIA

kladają
córka i synowie

300g

Druk: Zakłady Graficzne Im. M. Kasprzaka w Po- znaniu. K-14

S. T. p.

Anna Leśna

z Kowalczyków

nasza droga matka, kochana babcia, siostra, teściowa, szwagierka i ciocia zasnęła w Bogu, opatrzona Sakra- mentami św. w niedzielę, dnia 6 stycznia 1957 o go- dzinie 9, po 73 latach ołtarnego życia.

Pogrzeb odbędzie się w środę, dnia 9 bm. o godz. 11.30 z kaplicy cmentarza na Junikowie.

O tej bolesnej stracie powiadamiają

córki z rodziną

Poznań, ul. Sam. Engla 29, Pniewy, Szczecin. 591g

+

Dnia 4 stycznia 1957 zmarł nagle w Szczecinie, przeżywszy lat 48, mój naj- droższy mąż ukochany ojciec, śp.

Marian Rydlewicz

Pogrzeb odbędzie się dzisiaj, we wtorek, dnia 8 bm. o godz. 14.30 z kaplicy cmen- tarnej na Jeżycach.

W głębokim smutku pogrążone

żona z córką

Poznań, Grunwaldzka 43a. 536g

Dnia 4 stycznia 1957 r. zmarł nagle w czasie pełnienia obowiązków służbowych w Szczecinie, śp.

Marian Rydlewicz

założyciel i zasłużony długoletni majster Warsztatów, odznaczony brązowym i srebr- nym Krzyżem Zasługi oraz medalem 10-lecia.

W Zmarłym straciłszy nieodżałowanego, sumiennego, chętnego współpracownika i koleżę.

Pamięć o Nim zachowamy na zawsze.

Pogrzeb odbędzie się we wtorek 8 bm. o godz. 14.30 z kościoła cmentarza na Je- zycach.

Dyrekcja

Rada Zakładowa

Koledzy

Podstawowa Organizacja Partyjna

Poznańskich Warsztatów Napraw Maszyn Drukarskich

K75

+

Maria Jarzębowska

przeżywszy lat 68.

Pogrzeb odbędzie się w środę 9 bm. o godz. 10.45 z kaplicy cmentarza Bożego Ciała na Dębcu.

W głębokim smutku pogrążone

siostra i rodzina

Poznań, Gostyń, Warszawa. 550g

+

Dnia 4 stycznia 1957 zmarła, opatrzona Sakra- mentami św., po ciężkiej chorobie, śp.

Franciszka Rutkowska

Pogrzeb odbędzie się we wtorek, dnia 8 bm. o go- dzinie 11.10 z kaplicy cmentarnej na Junikowie.

O tym zawiadamiają

Koleżanki

454g

Dnia 6 stycznia 1957 zasnęła w Bogu, po ciężkiej chorobie, moja najukochańsza żona, nasza najdroższa matka, córka, siostra, teściowa, ciocia, szwagierka i brato- wa, przeżywszy lat 45, śp.

Edyta Bettingowa

Wyprowadzenie zwłok ukochanej Zmarłej odbędzie się dzisiaj, we wtorek 8 bm. o godz. 14 z kaplicy ewangelickiej w Lesznie, przy ul. Paderewskiego, na cmentarz przy ul. Dzierżyńskiego.

O tym zawiadamiają pogrążeni w nieutulonym żalu i smutku mąż, córka, syn, synowa, rodzice, rodzeństwo i rodzina

Leszno, Częstochowa, Warszawa. 468g

z Buhlów

468g

+

Dnia 6 stycznia 1957 r. zmarł mój najdroższy mąż, nasz ukochany ojciec, dziadek i pradziadek, przeżywszy lat 86 śp.

Antoni Kucharczak

Pogrzeb odbędzie się w środę 9 bm. o godz. 10.50 z kaplicy cmentarza na Górczynie.

Nowe sekcje PTE

Jednym z głównych zamierzeń Oddziału Polskiego Towarzystwa Ekonomicznego jest poszerzenie i pogłębienie dyskusji nad szeregiem kluczowych zagadnień, zarówno z dziedziny teorii ekonomicznej, jak i polityki gospodarczej. W tym celu Oddział PTE utworzył specjalną sekcję naukową: ogólno-ekonomiczną, w której rozpracowane zostaną najbardziej aktualne obecnie problemy teoretyczne.

Ponadto powstała sekcja naukowa — polityki gospodarczej, która przede wszystkim zainteresuje się zagadnieniami rolnymi przy udziale wybitnych fachowców wiedzy rolniczej — prof. dr. W. Staniewicza, rektora WSR, prof. Trojanowskiego i prof. Schramma.

(San)

W muzycznym Poznaniu

Śpiewał Woźniczko...

Marian Woźniczko był przez szereg lat solistą naszego Teatru Wielkiego. Niestety, wraz z grupą artystów, wyjechał do stolicy i śpiewał odtąd w tamtejszej Operze. Obecnie Woźniczko przypominał się poznańskim publiczności — w ramach koncertu filharmonicznego. W programie: cykl pieśni — od Schuberta do Karłowicza i Galla.

Już interpretacja pierwszego utworu schubertowskiego przeko-

Wybieramy ale nie tak!

W burzliwej atmosferze, pełnej rzadko spotykanego zamętu, osobliwych wycieczek i tarć, wybrali w dniu wczorajszym pracownicy Poznańskiego Zjednoczenia Instalacji Przemysłowych radę robotniczą — która zarządzać będzie w ich imieniu przedsiębiorstwem.

Podezas dyskusji zebrani wysunęli postulat pod adresem nowo wybranej rady, aby powołała na kierownicze stanowiska w przedsiębiorstwie osoby, które w czasie poprzedniej pracy w Zjednoczeniu zdobyły zaufanie wśród pracowników.

(1)

Teatry

Opera — występ gościnny Lucienne Boyer; Polski — g. 19 „Wieczór trzech królów”; Nowy — g. 19 „Henryk IV”; Operetka Poznańska — g. 19 „Wesoła wdówka”; Komedja Muzyczna — nieczynna; Lalki i Aktora — g. 16.30 — przedstawienie zamknięte.

Kina

Apollo — godz. 14, 16.15, 18.30 i 20.40 „Ludzie w białym” (franc.); Bałtyk — godz. 10, 12, 14, 16, 18, 20.15 „Poznane nocy” (franc.); Muza — g. 10—14 „Wilhelm Tell” (włoski), godz. 16—20 „Upiór na sprzedaż” (ang.); Rialto — g. 11, 13.30, 15.45, 18 i 20.15 „Liliom” (węg.); Warta — godz. 10, 11 i 12 „Jaś i Małgosia” (bajki), g. 13, 14, 15 i 16 „Ludzie morza” (dokumentalny), g. 18 „Piękność nocy” (franc.); Targowe — g. 17 i 19.30 „Panienci z międzymiastowej” (włoski); Hutnik — g. 17 i 19 „Krwawa droga” (jugosłowiański); Piast — g. 17 i 19 „Góra tajemnic” (czeski); Znicz (Zabikowo) — godz. 19 „Wojna, Wojna” (radz.); Fotoplastikon — godz. 10—22 „Rzym starożytny”.

Radio

PROGRAM II

Fala Poznania 249 m

12.10 — aud. dla wsi, 15.10 — R. Wagner: „Idylla Zygryda”; 15.30 — aud. dla dzieci, 16.05 — polskie melodie różnych regionów, 16.20 — gra ork. mandolinistów, 16.30 — porady praktyczne dla kobiet, 17 — muz. rozr. i taneczna, 17.30 — wielkopolskie zespoły chóralne, 18 — pieśni różnych narodów, 18.35 — muzyka i aktualności, 19 — felieton literacki, 19.10 — transmisja z Katowic Publ. Koncertu Symfonicznego, 21.30 — aud. literacka, 21.50 — muz. taneczna, 23 — muz. dla wszystkich. Wiadomości: 5, 6, 7, 8, 8.30, 12.04, 18, 18.15, 18.30, 20 i 23.50.

Dyżury pełnią:

Szpital Miejski Im. Strusia (ohirurgia i interna), ul. Wsiki Miodowych 7, tel. 511-11. Apteki: Deblec, Osiedle Robotnicze — blok 13A, Głogowska 47, Matejki 1, Mazowiecka 12, Plac Wiosny Ludów 3 i Główna 53. Poradnia Przewodkopolowa (sl. Marcin-kowskiego 21) — czynna w dni powszednie od godz. 8 do 20.

Jeszcze o chałupnictwie

A jednak są wykorzystywani

Istnieje u nas kilka typów chałupnictwa. Jednym z nich jest chałupnictwo spółdzielcze, zorganizowane w specjalnych, nielicznych zresztą, spółdzielniach, wyłącznie lub prawie wyłącznie chałupniczych. Są spółdzielnie opierające się częściowo — nieraz sezonowo — na pracy chałupników. Ostatnio chałupniczy organizują się w nowopowstających samopomocowych zespołach usługowych, którym — obok organizacji społecznych, jak np. Liga Kobiół, patronuje również spółdzielczość.

Obok tego istnieje chałupnictwo prywatne. Wielu z tych chałupników rzutkich i posiadających zmyśł handlowy daje sobie doskonale radę zarówno przy nawiązywa-

niu bezpośrednich kontaktów z przedsiębiorstwami handlowymi, jak i przy zaopatrywaniu się w potrzebny surowiec.

Jest jednak i to dość poważna liczba ludzi — przeważnie kobiet-emerytek lub nawet nie mających zaopatrzenia emerytalnego — którzy wykonują za grosze prace chałupnicze na zlecenie chałupników uprzywilejowanych, prywatnych lub nawet zarejestrowanych w spółdzielniach. Niezorganizowani bez prawa do świadczeń społecznych — są ponadto wykorzystywani, bo muszą pracować dosłownie za grosze. Ich pracą, tuż się ubezpieczeni i zabezpieczeni pośrednicy.

Ludziom tym trzeba przysięść z pomocą, zwłaszcza że w obecnych warunkach będzie ich coraz więcej i coraz więcej będzie również „pośredników” — o ile nie zorganizuje się luźno chodzących chałupników w spółdzielniach, w samopomocowych zespołach usługowych czy ewentualnie w spółdzielczym zrzeszeniu chałupników, które dbałoby o ich interesy. Zorganizowanie tych wykorzystywanych chałupników jest problemem palącym i niesłychanie ważnym — a jego rozwiązanie nie jest wcale takie trudne, jak wydaje się ludziom ze spółdzielczości, którzy największą przeszkodę widzą w braku surowca oraz odpowiedniego rynku zbytu. Nie są to dla nas argumenty przekonujące, by przystosować się do potrzeb rynku.

A surowiec? Odpadowy, wtórny, miejscowy — leży na śmietnikach. Dla przykładu podajemy, że niedawno jeszcze „Stomil” wyrzucał całe wagony odpadów gumy na śmietnik, aż znaleźli się ludzie, którzy zaczęli fabrykować z tych odpadów bardzo poszukiwaną już obecnie wysiolkę do mebli. Drugi przykład: tylekroć już opisywana „skóra” z osłonek sadzowniczych. Można z niej produkować pantofle i różną galanterię — po udoskonaleniu metod wyprawiania i barwienia. Niektórzy spółdzielcy proponują z obcinanego wystającego z włosanek włosia produkować szczotki do czyszczenia koni. Inni znów produkują już ze starych watek dobre pokrowce na maski samochodowe...

Proponujemy spółdzielczości pracy WZSP: wyszukanie różnych odpadów i surowców wtórnych, ogłoszenie konkursu dla racjonalizatorów i wyznaczenie nagród za jak najlepsze rozwiązania nowej produkcji z odpadów. A potem produkcję realizować. Przez spółdzielnie chałupnicze, zespoły usługowe i ewentualnie chałupników, dla których trzeba będzie zorganizować zrzeszenie. (L. Rem.)

Czy kobiety chcą pracować zawodowo?

„Czy kobiety chcą pracować zawodowo?”. Dyskusję na ten temat urządził Klub Dyskusyjny „Zielony Semafor”, 9 bm. o godz. 18, w Klubie „Kolejarza” przy ulicy Marchlewskiego nr 144. Dyskusję poprowadził ob. Gertruda Bulsiewicz — kandydat na posła m. Poznania.

Spóźnieni

A mówilem, nie iść przez Egipt!
Rys. H. Derwich

...Czy Mickiewicz żywy?

Niezliczona ilość listów wpłynęła do redakcji na artykuł pt.: „Mickiewicz zasłaniający” (15 XI ub. roku). Pisali je Czytelnicy: z Poznania, Wrocławia, Zielonej Góry, Gorzowa i zapadłych wsi. Niesposób tu je wszystkie wyliczyć. Ograniczę się więc tylko do najbardziej charakterystycznych wypowiedzi:

Mgr Konrad Seidel pisze:

„Uważam za niestosowne wystawianie drogiej pomnikowej w czasie, kiedy duża część ludności mieszka jeszcze w warunkach urągających godności ludzkiej. Uważam — że lepiej możemy oddać hołd Wieszczowi w sposób bardziej praktyczny — przez budowę z funduszy społecznych bursy dla uczących się młodzieży lub domu dla nie mających rodzin starców.”

I tego rodzaju instytucję można „nazwać imieniem kogoś z zasłużonych ludzi”.

Nie można odmówić słuszości twierdzeniom Krystyny Muth, uczennicy Liceum Sztuk Plastycznych:

„Nigdy nie byliśmy praktyczni i nie patrzyliśmy trzeźwo na życie. Historia z pomnikiem i bursą jest jeszcze jednym tego dowodem. — Skoro tylko nasza gospodarka wyjdzie z impasu, pomyślimy o pomniku.”

Nie będę omawiał szczegółowo warunków, w jakich znajduje się młodzież nasza, korzystająca z chwiejącej się bursy drewnianej przy ul. Zwierzynieckiej 17. Wystarczy to, co pisze czwórka lokatorów tego baru: Stanisław Janowski z Sompolna, Mieczysław Wasilewski z Gniezna, Jerzy Merda spod Rzepina i Tomasz Pietkun z Międzyzrzecz.

„Na 70 mieszkańców przypada aż 4 krany z wodą. Na parterze jest jeszcze znośnie, bo woda przecieka przez drewnianą podłogę do piwnicy. Gorzej z piętrem. Woda leje się przez sufit i kapie na głowy ko-

legów”. Dalej piszą, że ćwiczenia współlokatorów na instrumentach (także dętych) doprowadzają resztę uczących się do szału. Pokoje mieszkalne z powodu ciasnoty, służą równocześnie za szpitalnie, sale chorych i miejsca odrabiania lekcji.

Bardzo ciasno jest również w żeńskiej bursie na Starym Rynku. Ostatnio świetlica została tam zamieniona na sypialnię. Pisze Hanka Tracewska w wierzyku: „ciasnota już nam obrzydła, w tych warunkach artyści połamają sobie skrzydła”.

Ale dość tych wyjątków ze stosu listów. Wszystkie przekazujemy Komisjom Kultury Miejskiej i Wojewódzkiej Rady Narodowej w Poznaniu z gorącą prośbą o poparcie wniosków, o zajęcie trzeciego stanowiska w sporze, czy rzeźbiony Mickiewicz Stary, czy też... Mickiewicz Nowy, czy też... Mickiewicz Żywy...

J. PIEPRZYK

Ze sportu

Wielkopolscy bokserzy przed ostatecznym egzaminem

Bardzo zacięta walka toczy się w szybko zbliżających się ku końcowi rozgrywkach o mistrzostwo I i II ligi bokserkiej. Do zakończenia ich pozostały jeszcze trzy kolejki spotkań, które zadecydują, kto będzie dzierzył tytuł mistrza Polski oraz jakie zespoły będą musiały pożegnać się z naszą bokserką ekstraklasą.

O ile nie mamy wątpliwości, że warszawski CWKS, grupujący w swoich szeregach najlepszych krajowych pięściarzy zdobyłby zaszczytny tytuł mistrza Polski na rok 1957, to co do dalszych miejsc musimy stwierdzić, że sytuacja jest jeszcze nie wyjaśniona.

Po ostatniej niedzielnej porażce w Bielsku (20:0-wo), dotychczasowy wicelider rozgrywek — kaliska Proсна spadła na czwartą pozycję z równym stosunkiem punktów jak Gwardia—Gdańsk, która zajmuje trzecią pozycję i dzieli ją od zajmującej II miejsce Sparty—Bielsko 1 pkt. Drugi poznański zespół — Warta wywiozła z Bydgoszczy czarny punkt remisując z tamtejszym CWKS 10:10. Bokserzy Warty walczyli bardzo ambitnie, wiedząc, że każdy niemal punkt decyduje o przyszłych losach ich drużyny. W spotkaniu tym najlepiej wypadli Manelski i Wytyk, którzy wygrali swe walki przed czasem. Pierwszy przez ko w III starciu z Białym, drugi w I starciu przez tko z Kanowskim. Porywającą walkę stoczył również Smolarek, który zremisował z dobrym Wielgosem.

Zdobycie punktu w Bydgoszczy zostało powitane przez kibiców Warty wesełnieniem ulgi. Czy Warciarze utrzymają się w lidze? Doprawdy — trudno na to odpowiedzieć. Należy jednak stwierdzić, że „Zieloni” nie są zupełnie bez szans. Mają oni do rozegrania jeszcze dwa spotkania u siebie — z warszawską Gwardią oraz rewalacyjną Pogonią Szczecin, która pokonała u siebie 100-procentowego faworyta rozgrywek — CWKS-W-wa 11:9. Niewątpliwie na dalsze losy Warty będzie miało decydujący wpływ spotkanie dwóch wielkopolskich rywali — Prośny—Kalisz i Warty.

Bardzo przyjemnie przedstawia się dla poznaniaków

sytuacja w II lidze. Po zwycięstwie nad Stałą-Stalowa Wola 14:6 poznański Budowlani są nieomal pewnym kandydatem do awansu. Dobrą pozycję zajmują również kaliscy Włókniarze, którzy remisując z Budowlanymi — W-wa 10:10, uplasowali się na III miejscu w tabeli rozgrywek (of)

Uwaga, piłkarze!

Sekcja Piłki Nożnej przy WKFF w Poznaniu komunikuje, że w niedzielę, dnia 13 stycznia 1957 roku, o godzinie 10 rano w pierwszym terminie nastąpi reaktywowanie Poznańskiego Okręgowego Związku Piłki Nożnej w Poznaniu.

W dniu tym odbędzie się sprawozdawczo-wyborcze zebranie Sekcji Piłki Nożnej przy WKFF w Poznaniu.

W wypadku niewystarczającej ilości członków odbędzie się zebranie w drugim terminie o godzinie 10.30 rano.

Miejsce obrad: sala świetlicowa Prezydium WRN w Poznaniu — plac Kolegiacki nr 17.

Poznański Okręgowy Związek Piłki Nożnej (w organizacji) wzywa koła sportowe, które zamierzają przeprowadzić reaktywowanie klubów sportowych istniejących w latach 1943—1950 o zgłoszenie tych klubów pod adresem: Sekcja Piłki Nożnej Wojewódzkiego Komitetu Kultury Fizycznej, Poznań, plac Kolegiacki 17, w nieprzekraczalnym terminie do dnia 5 stycznia 1957 roku.

W powyższym terminie koła sportowe zobowiązane są zgłosić również pod powyższym adresem przewidziane zmiany organizacyjne (łączenie się kół).

Krótko

• Doroczny wyścig kolarski dookoła Egiptu, w którym weźmie również udział drużyna Polska, rozpocznie się w dniu 12 bm. Dystans wyścigu wynosi 1581 km i składa się z 13 etapów. Barw Polski bronić będą: Grabowski, Bedynski, Pancek, Paradowski i Woźniak.

• Polska zgłosiła swój udział w tegorocznych rozgrywkach o Puchar Davisa.

• Znanego pięściarza węgierskiego Laszlo Papp, trzykrotnego mistrza olimpijskiego, postanowił przejść na zawodowstwo. W tym celu uda się wraz ze swoim trenerem do Stanów Zjednoczonych.

• Najlepsze polskie narciarki udały się na międzynarodowe zawody w Grindelwald (Szwajcaria).

• Z chwilą reaktywowania znanego przed wojną Bydgoskiego Towarzystwa Wiosłarskiego — zawodnicy AZS z Teodorem Koercą na czele, zasła szereg BTW.

• Do tegorocznych mistrzostw świata w hokeju na lodzie, które odbędą się w Moskwie od 24 lutego do 4 marca br., zgłosiły się na razie tylko cztery zespoły wraz z Polską, Austrią i Szwajcarią zrezygnowały z udziału. Brak wiadomości o Polakach, Kanady, USA, Szwecji i in. Polscy hokeiści, przygotowując się do mistrzostw, rozegrają w dniach 10 i 12 bm. dwa mecze z pierwszą reprezentacją ZSRR w Moskwie.

• Polskie koszykarki, po zakończeniu rozgrywek ligowych wyjechały do Chin, gdzie stoczą ogółem siedem spotkań, m. in. w Pekinie, Tien-Sinie i Szanghaju. Jest to już druga gościnna naszych koszykarek w Chińskiej Republice Ludowej.

• Znany skoczek poznańskiego AZS, Skupny, jest w doskonałej formie. Podczas zawodów LZS poprawił własny rekord Polski w hali, uzyskując wysokość 1,95 m.

• Koszykarze rawickiego Kolejarza pokonali w meczu o mistrzostwo III ligi Spartę Poznań 51:40, a koszykarki AZS zwyciężyły „Zielonych” z Zielonej Góry 47:38.

• Nie powiodło się koszykarkom Warty w meczu z ząbrską Unią. Pomimo dobrej gry uległy celniej strzelającej do kosza drużynie gości 30:45.

• Pod dobrymi auspicjami rozpoczęli sezon szczypiorniaczy poznańskiego AZS. W dwóch towarzyskich spotkaniach w szczypiorniku 7-osobowym pokonali Brdę z Bydgoszczy 21:6 oraz w rewanżowym, bardzo ciekawym pojedynku 13:10.